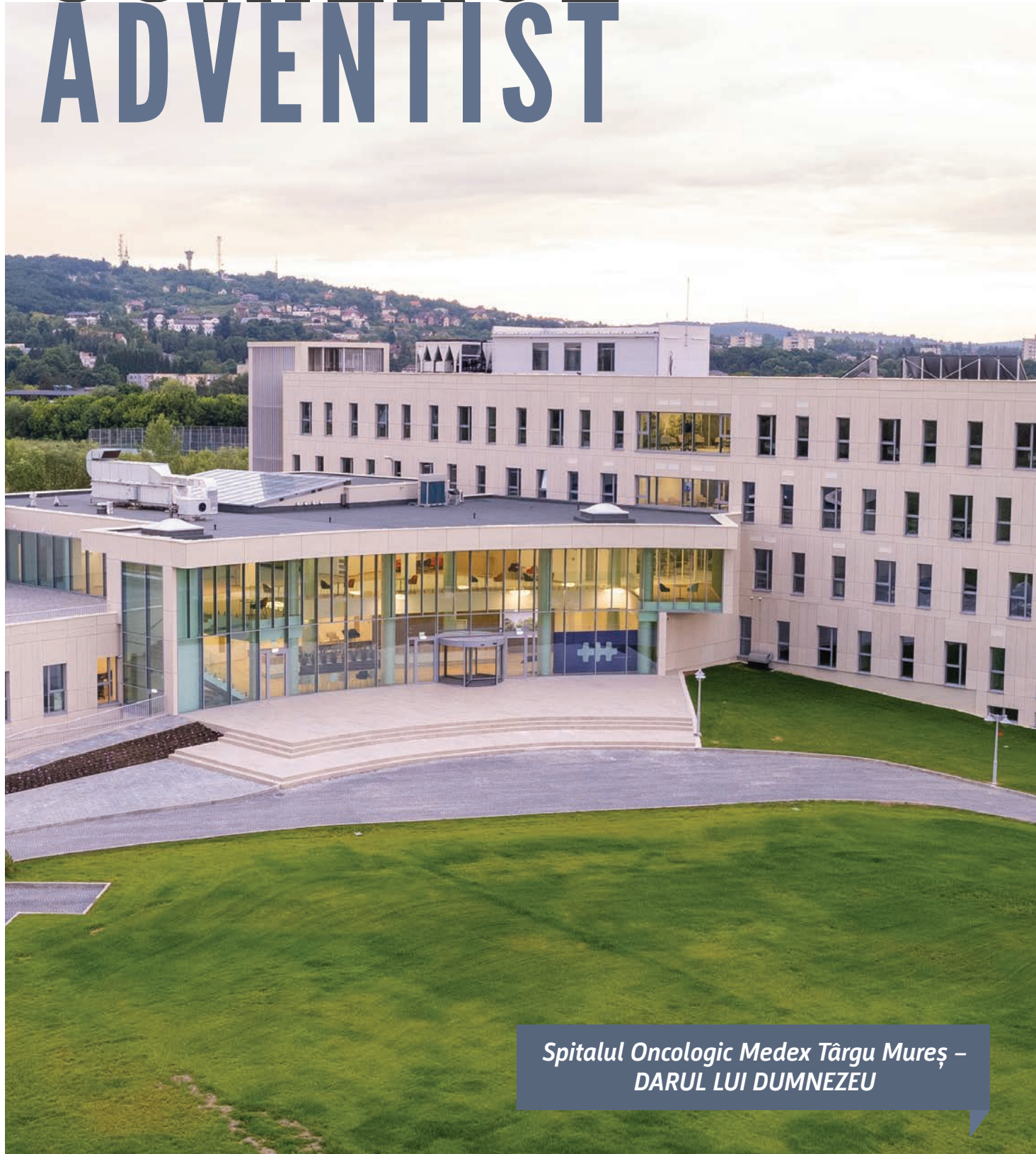

CURIERUL ADVENTIST

SEPTEMBRIE 2024: TRĂIEȘTE SIMPLU ÎNTR-O LUME COMPLICATĂ + SPITALUL ONCOLOGIC MEDEX – DARUL LUI DUMNEZEU + ȘI COPIII AJUNG DUPĂ GRATII... + „UN ALT MÂNGĂIETOR” + CENTRUL DE SĂNĂTATE DUMBRAVA + RELIGIA-SUROGAT + TIPOLOGIA LUI CIRUS + DOCTRINA BIBLICĂ A TRINITĂȚII

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS

*Spitalul Oncologic Medex Târgu Mureș –
DARUL LUI DUMNEZEU*

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.

„Pensionarea este, fără îndoială, una dintre cele mai mari ajustări pe care trebuie să le facă adulții, dar puțini sunt cei care vorbesc serios despre aceasta pentru a-i pregăti pe oameni pentru tranziția majoră pe care o presupune. Cartea *Darul pensionării* este cu adevărat un dar valoros și o resursă prețioasă. Este scrisă într-un stil foarte atrăgător, fiind încărcată de informații pozitive și complete. Bruce Manners scoate în evidență pensionarea ca o perioadă frumoasă a vieții și, folosind mijloace practice, ne arată cum pot să înflorească viața și credința în această nouă etapă.

Manners s-a bazat nu doar pe anecdote și povestiri, ci a studiat cu atenție subiectul, utilizând analize valoroase pentru a oferi informații clare și profunde despre călătoria pensionării. Recomand cu tărie acest «dar al pensionării» oricui este la pensie sau se gândește la ea.” – Dr. Bryan Craig, pensionar, terapeut în probleme de căsătorie și familie.

Bruce Manners este implicat activ în biserica sa locală după ce a slujit timp de 40 de ani: 25 ca pastor și 15 ca editor de revistă. De asemenea, a obținut un doctorat în sociologie. S-a pensionat la sfârșitul anului 2014. *Darul pensionării* este a șaptea sa carte.”

evs
editura viață și sănătate

Anul CX, SEPTEMBRIE 2024. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.
Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Redactor-șef Teodor Huțanu; Coordonator ediție limba maghiară Ernest Szász; Consultanți: Aurel Neațu, Georget Pîrlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, George Sbirnea, Ștefan Tomoiagă, Gabriel Ban; Colaboratori speciali: Eugen Chirilianu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Daniel Brînzan, Marius Andrei; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Mihai; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou lăncu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

TRĂIEȘTE SIMPLU ÎNTR-O LUME COMPLICATĂ

Richard Charles Nicholas Branson, om de afaceri, investitor și filantrop britanic, a făcut următoarea afirmație: „Complexitatea este dușmanul tău. Orice nebun poate face ceva complicat. Este greu să păstrezi lucrurile simple.”

Viața noastră a devenit complicată. Și nu doar atât, dar continuăm să o complicăm în fiecare zi și mai mult în loc să căutăm lucrurile simple și valoroase.

Din dorința specific umană, firească, de a crește și a progresa în toate domeniile vieții noastre, precum și în încercarea de a face viața tot mai confortabilă și aparent mai ușoară, ne-am complicat acțiunile noastre zilnice. Mașinile, avioanele, armele, casele, calculatoarele și telefoanele au devenit dintr-odată complicate și sofisticate, dar mai grav este faptul că relațiile, discuțiile și interacțiunile noastre suferă de această maladie a lumii postmoderne. Oare nu am complicat prea mult și religia sau teologia și am pierdut din vedere simplitatea și frumusețea caracterului lui Hristos?

Încercăm să facem prea multe lucruri deodată, iar viața noastră devine complicată. Ne asumăm prea multe responsabilități fără a prioritiza în funcție de ceea ce contează cu adevărat. Angajarea excesivă în tot mai multe activități este cea mai mare greșeală pe care o fac majoritatea oamenilor și care le complică viața.

Avem o tendință de a controla totul, iar acest lucru poate conduce la stres și frustrare uneori. Punem o presiune excesivă pe noi înșine. Ne așteptăm la perfecțiune, iar acest lucru duce la relații complicate cu noi înșine și cu ceilalți. Așteptările nerealiste produc relații tensionate, dezamăgire și dispariția satisfacției. Îngrijorarea este și ea un alt factor care adaugă o complexitate inutilă vieții noastre.

Căutarea constantă a aprobării celorlalți ne poate, de asemenea, complica viața. Căutăm validare externă și încercăm în permanență să îi mulțumim pe ceilalți, iar acest lucru ne va conduce inevitabil la epuizare.

Avem mult mai multe bagaje decât avem nevoie. Atunci când călătorim ușor, cu mai puține bagaje, suntem mai liberi, mai puțin împovărați și mai puțin stresați. Acest lucru se aplică și la călătoria prin viață, nu doar la călătoria printr-un aeroport.

Ne comparăm cu alții care par mai bine situați decât noi pe scara ierarhică sau valorică și acest lucru ne complică cel mai mult viața. Dacă stau să mă gândesc mai bine, viața nu este cu adevărat complicată... Noi suntem complicați! Iar complicațiile noastre încep în modul nostru de gândire.

A trăi simplu nu înseamnă a trăi plictisitor; există o mare diferență între simplu și plictisitor.

CUPRINS

- 3** Editorial
Balla Lorand
Trăiește simplu într-o lume complicată
- 5** Eveniment
Remus Bența
Darul lui Dumnezeu
- 12** ASUP
Timotei Bîlbîie
Și copiii ajung după gratii...
- 14** Spiritual
Ștefan Radu
„Un alt Mângâietor”
- 15** Misiune
Centrul de sănătate Dumbrava
- 18** Spiritual
Dan Constantinescu
Despre religia-surogat
- 20** Spiritual
Daniel Olariu
Tipologia lui Cirus
- 25** Teologie
Florin Lăiu
Doctrina biblică a trinității
- 31** Pagina copiilor
Alina Chirileanu
Recunoaște personajele!

PENTRU CĂ ISUS A TRĂIT O VIAȚĂ SIMPLĂ, A PUTUT SĂ SE CONCENTREZE CU ADEVĂRAT PE CEEA CE CONȚINEA CEL MAI MULT. EL A FĂCUT DIN RELAȚIILE CU CEILALȚI O PRIORITATE.

A trăi simplu înseamnă să ne concentrăm pe ceea ce contează cu adevărat.

Putem descoperi mai multă fericire atunci când ne simplificăm viața. Este mai ușor să acumulezi decât să renunți. Esența simplității este tocmai arta renunțării. Simplitatea este cheia pentru a trăi o viață mai împlinită și mai puțin complicată. Trebuie să renunțăm la complexitatea inutilă și trebuie să ne străduim să adoptăm o mentalitate minimalistă. Cu cât îți faci viața mai complicată, cu atât viața ta va fi mai dificilă.

Cele patru evanghelii ne prezintă un Mesia care este caracterizat prin simplitate. Isus practică simplitatea în fiecare domeniu al vieții Sale: posesiunile Sale sunt puține, obiectivele Sale sunt clare, relațiile Sale sunt profunde, iar credința Sa este clară. Isus nu a avut o locuință complicată, de fapt a rămas fără adăpost în ultimii ani de viață, nu a grăbit niciodată mulțimile, a avut timp pentru discuții simple, nu a fost preocupat de așteptările societății și, de cele mai multe ori, a folosit mai degrabă o întrebare scurtă decât o prelegere filosofică. Când a murit, a fost dezbrăcat de hainele Sale și apoi îngropat într-un mormânt împrumutat. Isus a trăit și a murit simplu. El a trăit o viață uimitor de simplă într-o societate complicată.

Într-o lume complexă avem nevoie de un etalon al simplității, iar acest etalon îl găsim în Predica de pe Munte, o predică simplă despre simplitate.

Isus ne provoacă să practicăm simplitatea. Aceasta include simplitatea în inimile noastre (Matei 5:21-32), simplitatea în cuvintele noastre (Matei 5:33-37), simplitatea în practicile noastre religioase – inclusiv, rugăciunea și postul (Matei

6:1-18) și simplitate în posesiunile noastre materiale (Matei 6:19-24).

Pentru că Isus a trăit o viață simplă, a putut să se concentreze cu adevărat pe ceea ce conta cel mai mult. El a făcut din relațiile cu ceilalți o prioritate (petrecând timp cu ucenicii săi, împărțind vestea cea bună păcătoșilor și celor care aveau nevoie să audă despre Dumnezeu, a petrecut timp vindecând și scoțând demoni). Și-a făcut un scop din a se odihni atunci când avea nevoie (Marcu 6:31-32; Luca 8:23) și Și-a făcut un scop din a petrece timp singur cu Dumnezeu în rugăciune (Luca 5:15-16; Marcu 1:45; Luca 6:12-13).

Isus a definit simplitatea astfel: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra” (Matei 6:33), iar această simplitate înseamnă belșug: „Eu am venit ca oile să aibă viață, și s-o aibă din belșug” (Ioan 10:10). Dar această viață abundentă nu este ceea ce lumea complicată din jurul nostru promovează – nu este vorba despre avere, faimă sau posesiuni materiale. Viața din belșug este una bogată în iubire față de Dumnezeu și față de ceilalți, preocupată de creșterea și venirea Împărăției veșnice. Simplitatea prin excelență ne este prezentată pe Calvar. Fără regrete și amărăciune, fără reproșuri pentru cei care L-au răstignit sau pentru mulțimea care L-a batjocorit. Nu se gândește la Sine, nu se plânge. El este conștient doar de Dumnezeu și de soarta păcătoșilor. În simplitate și responsabilitate, Se îngrijește de mama Sa. O, Mântuitorul meu, cât de adorabilă este simplitatea Ta! ■

Balla Lorand, director Departamentul Publicații, Uniunea de Conferințe

DARUL LUI DUMNEZEU

Spitalul Oncologic Medex Târgu Mureș este darul lui Dumnezeu pentru oamenii care, din nefericire, se confruntă cu boli oncologice. În urmă cu șapte ani, un grup format din membrii Asociației pentru Suport și Inițiativă, medici și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea a avut inițiativa de a construi un spital modern, dotat cu echipamente medicale de ultimă generație pentru tratarea cancerului. Am plecat împreună, am ajuns împreună la inaugurarea spitalului și vom merge mai departe tot împreună.

De ce este acest spital darul lui Dumnezeu? Pentru că:

1. În acest proiect s-a experimentat Rugăciunea Domnului Isus Hristos din Ioan 7:21 – „Mă rog ca toți să fie una.” De la început s-a stabilit:

a) **Misiunea noastră:** Continuăm misiunea lui Isus Hristos de educare și vindecare a oamenilor.

b) **Viziunea noastră:** Aplicăm principii de medicină modernă, complexe și integrate, care vizează toate componentele ființei umane aflate în suferință – minte, corp și spirit. Spitalul Oncologic Medex va oferi pacienților, cu profesionalism, servicii medicale personalizate, înalt calificate, definite prin excelență și bazate pe dovezi științifice.

c) **Valorile noastre:** excelență, compasiune, credință, accesibilitate, integritate, unitate și echilibru.

2. În momentul în care, pentru demararea proiectului, am avut nevoie de teren, Dumnezeu a sensibilizat inima a doi oameni: Bența Remus Aurel și Preda Dinu Constantin, care au donat terenul necesar. Dumnezeu este suveran pentru tot ce se întâmplă. El aduce ocaziile, iar oamenii trebuie să le fructifice.

3. Momentul în care am primit aviz negativ pentru P.U.Z. a fost un moment critic, chiar dacă înainte de acest aviz negativ s-a primit avizul de oportunitate, care ne oferea siguranța că investiția poate continua. În urma avizului negativ, Fundația pentru Spitalul Oncologic a transmis o adresă către Consiliul Județean Mureș, prin care solicita asumarea răspunderii pentru avizul negativ sau clarificarea dacă acesta reprezenta doar

**MISIUNEA DE
VINDECARE
REMUS
BENȚA**

**APLICĂM PRINCIPII
DE MEDICINĂ MO-
DERNĂ, COMPLEXE
ȘI INTEGRATE, CARE
VIZEAZĂ TOATE COM-
PONENTELE FIINȚEI
UMANE AFLATE ÎN
SUFERINȚĂ – MINTE,
CORP ȘI SPIRIT.**

punctul de vedere al arhitectului șef. Nu am primit niciun răspuns la această adresă, dar în următoarele două săptămâni arhitectul șef a fost schimbat și s-a emis avizul pozitiv pentru P.U.Z.

4. Aveam terenul, avizele și documentația tehnică erau obținute, dar ne lipseau sursele de finanțare. În urma discuției cu membrii fondatori ai Fundației pentru Spitalul Oncologic, s-a ajuns la următoarea concluzie: era necesară depunerea unei documentații la Ministerul Finanțelor – Direcția Ajutor de Stat, direcție care gestionează acordarea ajutorului de stat prin H.G. 807 și care aparține Guvernului României. Unul dintre membrii fondatori a făcut următoarea remarcă: „Dacă primim ajutorul de la guvern, înseamnă că acest proiect trebuie să continue.” În luna februarie 2021 s-a depus documentația, iar în data de 22 septembrie 2021 am primit acordul de finanțare pentru proiect, în valoare de 6.400.000 euro. Din acel moment s-a deschis un drum liber pentru proiect, din punct de vedere al finanțării. Tot la capitolul finanțare era necesar și aportul Fundației. În momentul în care am prezentat membrilor fondatori necesarul de aport propriu, s-au adunat cu 500.000 lei, mai mult decât era necesar la acel moment.

Am amintit doar câteva intervenții evidente în care Dumnezeu Și-a manifestat puterea în ceea ce privește acest spital și pe care le considerăm adevărate minuni.

Astăzi, când scriu acest articol, spitalul oferă servicii de ambulatoriu și deja s-a depășit pragul de 100 de pacienți, urmând ca într-un timp relativ scurt să desfășurăm activități medicale cu întreaga structură.

Sărbătoarea inaugurării spitalului s-a desfășurat pe parcursul a trei zile: 12, 13 și 14 iulie 2024. Mai jos vă voi prezenta fragmente din discursurile celor care au participat la această inaugurare:

Vineri 12 iulie 2024, ora 11:00-13:00:

Dl Daniel Pițurlea – membru fondator al Fundației pentru Spitalul Oncologic

Fundația își propune să creeze un mediu de îngrijire holistic, unde pacienții beneficiază nu doar de tratament medical de înaltă performanță, ci și de suport psihologic și spiritual, beneficiind astfel de o abordare integrală a sănătății. Devotamentul față de comunitate și dorința de a face o diferență semnificativă în viețile celor afectați de cancer sunt forțele motrice care stau la baza activității Fundației.

Dna Carmen Orban – consilier al Primului Ministru

Salut eforturile depuse de toți cei implicați în acest proiect dedicat comunității din regiune. Pacienții oncologici din regiune au acum la dispoziție un spital specializat care dispune de toate circuitele medicale organizate la nevoile pacientului oncologic, iar cadrele medicale au un loc de muncă care le dă posibilitatea să-și exercite profesia așa cum își doresc.

Dna Valeria Herdea – președinte al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate

Niciodată un pacient nu a fost atât de singur ca atunci când e în fața bolii oncologice. Și știți de ce? Pentru că toată lumea îl consideră condamnat. E paria, e undeva între viață și trecere și atunci societatea întreagă ar trebui să considere că această boală reprezintă de fapt un flagel cu care toată comunitatea are nevoie să lupte.

Dl Peter Ferencz – președinte al Consiliului Județean Mureș

Această inițiativă de a crea de la zero un centru oncologic atât de cuprinzător cred că este unică în domeniul serviciilor medicale, atât la nivel local, cât și pe plan național. Aici, pe lângă îngrijirea pacienților, se va acorda atenție și prevenției, respectiv îngrijirii psihologice și spirituale. Sunt extrem de mândru ca președinte al Consiliului Județean pentru faptul că o investiție de o asemenea anvergură a fost realizată în județul nostru.

Dl Ciprian Dobre – prefect al județului Mureș

Ultimul lucru pe care vreau să îl transmit este acela că oamenii serioși, care se țin de cuvânt, au reușit să traverseze toate perioadele economice ale României. Și iată că oamenii care au reușit să coaguleze în jurul lor parteneri pentru investiție vin astăzi cu investiții de peste 30 milioane de euro și fac din Târgu Mureș o școală de oncologie.

DI Soos Zoltan – primar al municipiului Târgu Mureș

Aceste investiții recunosc importanța între Domnul nostru și viața pe care o trăim. În Corinteni zice Apostolul Pavel: «Nu știți că trupul vostru este templul Duhului Sfânt care locuiește în voi și pe care l-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri?» Este un lucru important care ne atrage atenția că și noi suntem responsabili pentru sănătatea noastră, pentru modul în care noi trăim și pentru lucrurile pe care le facem în această viață.

DI Bogdan Neacșu – președinte CEC Bank

Felicit în primul rând familiile Bența și Pițurlea, care au reușit, prin afacerile lor, pe lângă faptul că sunt niște oameni de afaceri de succes și care au reușit, credeți-mă pe cuvânt, în afacerile lor, să fie niște oameni de succes în România, cu afaceri în România, să facă din acest proiect, pe o fundație nonprofit, astfel încât să întoarcă, dacă vreți, societății și colectivității locale un beneficiu așa cum au înțeles ei. Îi felicit încă o dată, îi asigur de contribuția noastră în continuare în sprijinirea proiectelor și vă încurajez pe această cale să mai faceți astfel de proiecte.

Dr. Richard Hart – președinte al Loma Linda University Health, California, SUA

Se spune că la prima vizită ești oaspete, la a doua vizită ești prieten, iar la a treia vizită ești considerat membru al familiei. Și eu azi mă simt ca un membru al familiei.

Cancerul este un diagnostic de speriat. Aduce teamă atât individului, cât și familiei, incertitudine în ceea ce privește concluzia. Este nevoie de profesionalism în tratament și în aparatură pentru a obține un tratament bun. Ne dorim ca acest loc să asigure aceste lucruri. Loma Linda este bucuroasă să intre în parteneriat cu această unitate și să ofere tot ce înseamnă profesionalism și dezvoltare.

„Oamenii vor uita curând ce le-ai spus, vor uita și ce le-ai făcut, dar nu vor uita niciodată cum i-ai făcut să se simtă” – acesta este crezul și speranța mea pentru instituția aceasta – că atunci când pacientul vine cu teamă în suflul său, să fie încurajat de personal și de tehnologia care se găsește aici, să primească încurajare el și familia lui.

Prof. univ. dr. Leonard Azamfirei – senator și rector al UMFST „George Emil Palade” din Târgu Mureș

Am un vis. Să văd aici studenți și medici tineri care lucrează în condiții excelente, care înțeleg că această culoare pe care și-a asumat-o, culoare mov, înseamnă spiritualitate, înseamnă aplecare spre învățare, înseamnă a crea și a distribui știință, așa cum stă bine unui spital.

Cele mai mișcătoare și tulburătoare locuri sunt bisericile și spitalele. Ambele sunt locul în care Dumnezeu se întâlnește cu omul. Doar așa vindecarea este completă și de aceea îmi doresc ca acest loc să fie un loc de acest fel. Succes, Medex și celor din spatele lui!

DI Dumitru Borțun – profesor universitar SNSPA

Evenimentul de astăzi e o ilustrare foarte bună a unui verset din Matei 7, în care se spune: „Cereți, și vi se va da.” Ideea este că, dacă știm ce să cerem, dacă cerem lucruri care să intre în voia lui Dumnezeu și să intre în lucrările pe care El le-a pregătit pentru noi, le primim.

DI Barna Magyarosi – secretar executiv Divizia Inter-Europeană a Bisericii Adventiste

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea crede într-o abordare holistică pentru sănătate. Credem că persoana umană, ființa umană, este unitate de spirit, trup, minte și suflet, indivizibilă, de aceea credem că abordarea noastră trebuie să fie holistică, trebuie să aibă în vedere întreaga persoană.

DI Aurel Neațu – președinte Uniunea Română

Dați-mi voie, pentru câteva minute, să fiu portavocea celor care au lucrat, au sacrificat timp, energie, bani pentru ca spitalul acesta să fie astăzi înaintea lui Dumnezeu și înaintea noastră. Pentru gloria lui Dumnezeu, Tatăl nostru, prin al cărui har am clădit spitalul acesta pentru ajutarea celor în nevoie, pentru mângâierea celor descurajați, pentru vindecarea celor bolnavi, pentru grăbirea venirii lui Isus Hristos, noi, membrii fondatori, ne consacrăm pe noi înșine și consacrăm acest nou spital cauzei lui Hristos și slujirii omenirii. În primul rând, Îți mulțumim Ție că ai

pus gând bun în acești oameni, gândul de a construi un spital care să slujească nevoilor semenilor. Îți mulțumim pentru timpul lor, îți mulțumim pentru energie și îți mulțumim pentru finanțele pe care le-au așezat la picioarele Tale. Binecuvântează spitalul acesta, binecuvântează-i pe toți cei care vor lucra în locul acesta. Doamne, Te rog să înțelepciune și să resurse celor care vor coordona mai departe activitatea acestui spital. Doamne, vrem ca numele Tău să fie înălțat și numele Tău să fie slăvit prin tot ce se face aici. Îți mulțumesc în numele Domnului Isus Hristos pentru toate lucrurile frumoase, să rămâi mai departe cu ei și lauda să fie doar a Ta prin Domnul Isus Hristos și prin toată lucrarea care se face aici. Amin!

Vineri, 12 iulie, ora 20:00-21:30

DI Gabriel Ban – președinte Conferința Transilvania Sud

Trebuie să recunoaștem că ceva fabulos se întâmplă zilele acestea. Îmi pare rău că am ratat momentul, cu doar câteva secunde înainte soarele strălucea pe frontispiciul spitalului nostru, creând o imagine feerică. Sunt șapte ani de când a apărut un vis, o idee și de când aceasta a fost frământată, a dospit și cu siguranță vă aduceți aminte că la un moment dat am văzut o imagine. De pe planșeta arhitectului, în niște tușe foarte precise, a apărut silueta unui spital, așa cum nu mai văzusem. Unii dintre noi s-au grăbit să spună: E prea frumos ca să fie adevărat! Alții au spus: E prea frumos ca să devină realitate! Și iată-ne astăzi aici, îl putem atinge, unii dintre noi dimineața l-au și vizitat. Mă bucur că este la Târgu Mureș.

DI Robert Mandache – președinte Conferința Muntenia

Medex este astăzi o replică a creației și, din această perspectivă, măreția evenimentului de astăzi este dată de alegerea unui grup de oameni de a pune în valoare darul acesta special cu care Dumnezeu ne-a înzestrat. Astăzi trăim măreția creației prin reeditarea minunilor creației împreună în locul acesta. Și cred că pentru acest aspect merită să îi mulțumim lui Dumnezeu din toată inima.

DI Mark Reeves – directorul Centrului Oncologic Loma Linda University Health, California, S.U.A.

Numele meu este Mark Reeves și sunt directorul Centrului Oncologic de la Loma Linda. Sunt, de asemenea, chirurg oncolog și de mai bine de 30 de ani mă ocup de chirurgie oncologică și de tratarea pacienților oncologici. M-am gândit la acest lucru în această zi și cred că sunt peste 10.000 de pacienți pe care i-am văzut, i-am operat și i-am tratat. Acest lucru mă conduce la cugetare profundă. De-a lungul anilor am devenit convins că, de fapt, credința adventistă este foarte bine pregătită pentru a se adresa pacienților de oncologie. Câteva puncte: În primul rând, percepția noastră holistică despre ființa umană ne pune în poziția de a sluji mai bine. Suntem învățați să tratăm pacientul ca pe o

persoană integrală. Bineînțeles, nu evităm să tratăm problema fizică, dar în cazul pacienților de oncologie trebuie să ne adresăm și părții spirituale a lucrurilor.

DI George Sbirnea – președinte Conferința Oltenia

Apreciem faptul că se dorește ca aici, în locul acesta, în care a fost chemată prezența lui Dumnezeu, să curgă un râu al vindecării, un râu al speranței și al păcii sufletești pe care numai Dumnezeu o poate oferi. Avem dorința și așteptarea ca, împreună cu serviciile medicale de top care se vor oferi aici, pe care le vor primi mulți oameni, să primească și speranța, însoțită de pacea sufletească pe care numai Dumnezeu o poate oferi. Ne rugăm ca spitalul acesta să fie sursa unui râu al vieții și al vindecării fizice, trupești.

Dr. Richard Hart – președinte al Loma Linda University Health, California, SUA

În momentul de față există peste 225 de spitale, de sanatorii și de centre medicale adventiste. Sunt doar în Africa 25, sunt 15 în America Centrală, 11 în India, 11 în Filipine și acum sunt 3 în Europa. Waldfriede în Berlin, La Ligniere în Elveția și Medex în România, în Târgu Mureș. În momentul de față, celelalte două au niște provocări, de aceea am fost încredzătorii că România este un loc potrivit pentru

a începe un spital. Biserica crește, este puternică, sistemul medical este deschis pentru inovație și sunt încântat să văd această întreprindere născându-se aici, în acest loc. Dar aș dori să vă împărtășesc și din îngrijorările mele. Pentru că, odată cu succesul, avem și provocări. Provocarea de a găsi personal adecvat, de a avea un buget echilibrat. Speranța și dorința mea este ca acele valori care ne sunt dragi o să rămână, în ciuda provocărilor. Vă împărtășesc cele șapte valori de bază pe care le avem noi, la Loma Linda: compasiunea, integritatea, umilința, holismul, lucrul în echipă, dreptatea și excelența.

Sâmbătă, 13 iulie 2024, ora 10:00-11:20

DI Ștefan Tomoioagă – președinte Conferința Transilvania Nord

Vreau să laud pe Dumnezeu astăzi pentru cea de-a zecea fericire. Discuțiile despre spital au început undeva în toamna anului 2014, undeva la zece ani astăzi, în anul acesta, și am descoperit a zecea fericire pe care un grup de oameni au experimentat-o în toată această perioadă. Și mesajul meu pentru dumneavoastră este exact despre a zecea fericire. O găsesc în Ioan 20:29: „Toma – i-a zis Isus – pentru că M-ai văzut, ai crezut.” Și acum primiți a zecea fericire: „Ferice de cei care n-au văzut și au crezut.”

DI Eduard Călugăru – pastor

O mare lucrare trebuie făcută pretutindeni în lume și nimeni să nu se amăgească cu gândul că, deoarece sfârșitul este aproape, nu este nevoie să depunem eforturi speciale pentru a ridica clădiri pentru instituțiile de care este nevoie, cum ar fi școli, locuri de îngrijire a bolnavilor și pentru alte lucrări. Toți trebuie să se implice în aceste lucrări, însă răspunderea cea mai mare o au cei cărora li s-au încredințat cele mai mari talente și cele mai multe resurse. Noi vom fi îndreptățiți prin credință, dar judecați prin faptele pe care le facem. Mă bucur că lucrul acesta, spiritul acesta, înțelegerea aceasta am văzut-o aici, la A.S.I. România.

DI Ioan Mohora

Menționez că distanța dintre vis și realitate se numește acțiune. Și ca să realizezi un lucru trebuie să acționezi. Nu întotdeauna reușești, dar nu există nicio reușită fără acțiune. Așa că acesta a fost motorul colectivului Fundației în privința construirii spitalului. A început cu un optimism bine calculat, dar se părea, după puțin timp, că trece pe o linie mai puțin optimistă și, ca multe proiecte care încep și se sting, și proiectul acesta se oprește. Dar nu a fost așa, deoarece colectivul care a pornit proiectul nu s-a oprit și vreau să le mulțumesc că nu au gândit niciodată să se oprească, ci să ajungă la final și să funcționeze.

DI Barna Magyarosi – secretar executiv Divizia Inter-Europeană a Bisericii Adventiste

Este mai fericit să dai decât să primești. Acesta este, de fapt, fundamentul pe care se așază orice slujire, fie în cadrul bisericii și în cadrul social, sau în cadrul medical, pentru că nu există niciun tip de slujire care să nu vină dintr-o dorință de a da, de a oferi ceva. Nu avem timp să intrăm în multe detalii, dar aș dori să punctez aceste șapte principii care izvorăsc din modul în care Isus Hristos a vindecat, în timpul său, și anume: compasiune și empatie, viziune holistică, accesibilitate, credință, rugăciune, îmbinarea tratamentului cu prevenția și cu educația medicală.

Dr. Gabriel Ivănică – medic primar cardiolog/ electrofiziologie cardiacă

Sunt extrem de fericit că mă aflu astăzi în fața dumneavoastră, din mai multe motive. Nu am să le enumăr. Unul dintre motive este că ne-am întâlnit cu toții și că noi, în momentul de față, sărbătorim ceva, sărbătorim acest spital mareț care s-a ridicat cu eforturi din partea unor oameni de bună credință. Poate că ați întâlnit de multe ori mulți oameni care spun: „Lasă că merge și așa.” Dar Biblia ne transmite sfatul lui Dumnezeu prin înțeleptul Solomon: „Tot ce găsește mâna ta să faci fă cu toată puterea ta.”

Dl Leonard Azamfirei – senator și rector al UMFST „George Emil Palade” din Târgu Mureș

Spitalele nu se construiesc pentru oameni sănătoși, ci pentru oameni bolnavi, așa cum bisericile nu se construiesc pentru sfinți, ci pentru oameni păcătoși. În biserică, sfinții se găsesc pe pereți. Între noi sunt oameni păcătoși. O similitudine între biserică și spital este și promisiunea vindecării. Deși, pe de altă parte și într-un fel anume, și credința, și psihologia lucrează cu aceleași elemente, dar cu mecanisme și obiective diferite. În al treilea rând este obiectivul comun pe care și-l asumă și o biserică, și un spital. Și acest obiectiv comun este binele.

Dr. Alexandru Rafila – Ministrul Sănătății

Stimați credincioși ai Bisericii Adventiste din zona Mureș, stimați invitați, mă bucur că sunt alături de dumneavoastră și nu vă ascund că avem o colaborare de doi ani, de când am ajuns la Ministerul Sănătății. Mă bucur că am putut fi martor la unul din proiectele dumneavoastră de succes, care, din punctul meu de vedere, și cred că și din punctul multora dintre cei prezenți aici, reprezintă o prioritate. E vremea inaugurării acestui spital de oncologie, care tocmai a avut loc ieri și festivitățile continuă și mâine, și mă bucur că există un astfel de edificiu aici, la dumneavoastră, în Târgu Mureș, care oferă tratament și speranță oamenilor care au cancer.

O țară sănătoasă trebuie să fie sănătoasă și prin modul în care își tratează semenii, iar acest model dezvoltat de Biserica Adventistă, pe care l-am propus și altor culte din România ca exemplu și cred că ar trebui să fie nu numai un exemplu, ci un exemplu de urmat, este un răspuns care solidarizează oamenii.

Mulțumesc foarte mult pentru oportunitatea de a vă spune câteva gânduri, vă felicit pentru ceea ce faceți, felicit

conducătorii comunității dumneavoastră religioase și cred că Dumnezeu o să ne călăuzească pe drumul cel bun.

După discursul susținut de către Ministrul Sănătății, președintele Uniunii Adventiste de Ziua a Șaptea din România, dl Aurel Neațu, a înălțat o rugăciune de binecuvântare pentru dânsul.

Dl Aurel Neațu – președinte Uniunea Română

S-a deschis un spital nou, prietenos, echipat modern și servit de personal competent. Pacienții și aparținătorii au vorbit astăzi cu respect, în spirit creștin. Ei bine, curând acest spital va primi pacienți. Nu este totul. Spitalul va fi adventist prin inițiativă, prin apartenență, prin motivație, prin misiune și principii, expresie a bisericii pe care Dumnezeu a binecuvântat-o cu lumină, experiență și rezultate deosebite în domeniul sănătății.

Mâine, spitalul va primi pacienții, sau poate că a început să îi primească deja. Ce va fi de mâine în locul acesta? Cu siguranță că va fi multă durere. Vor fi lacrimi, va fi multă descurajare. Poate că va fi puțină speranță. Dar mai știu ceva. De mâine în locul acesta va fi multă compasiune.

Sâmbătă, 13 iulie 2024, ora: 19:00-21:00

Dl Walter Sackett – specialist în managementul spitalelor, Loma Linda University Health

Sunt inspirat de grupul care a construit acest spital de la zero. Și scopul nostru, al celor de la Loma Linda, este să ducem și acest centru la performanța lui maximă. Și vreau să simțiți că suntem parte dintr-un sistem global al sănătății, de care aparțineți cu adevărat. Scopul meu este să caut toate nevoile care sunt aici și oamenii care le pot împlini pentru ca acest spital să fie un succes.

DI Viorel Cataramă

Am avut ocazia să lucrez câțiva ani ca voluntar la un spital din Illinois și în mod personal am văzut că majoritatea pacienților și membrilor de familie își doresc ca cineva să se roage cu ei, să se roage pentru ei, cineva să-i susțină, să-i încurajeze. Și aceasta este misiunea dumneavoastră, a acestui grup de oameni, aceasta este misiunea lor în acest spital, să-L reprezinte pe Isus Hristos ca Mântuitor, ca Salvator și ca Vindecător.

Dr. Anamaria Zamfir

Această sărbătoare a fost gândită și realizată pe vechea tradiție românească a unui eveniment, pe durata a trei zile. Și un astfel de moment atât de important de bucurie, pentru biserică în general și pentru biserica din România, în special, cred că nici nu se putea limita la o singură zi, având în vedere torentul de bucurie revărsat peste câmpia din Sângeorgiu de Mureș. La ceas de împlinire binecuvântată, în timpul acesta de început și de planuri atât de frumoase, mă alătur și eu celor care gândesc istoria care stă înaintea Spitalului Oncologic Medex, cu aceeași pornire de urare duhovnicească: „Iată că acum a venit vremea să ne arătăm puterea în Efraim și să ne facem un nume în Betleem.” Să vă arătați puterea în Mureș și să faceți un nume în România, în Europa, până la Loma Linda și dincolo de ea.”

Dr. Peter N. Landless – director de sănătate Conferința Generală

Este un privilegiu să fii din nou cu dumneavoastră. Când am ajuns aici, joi, era ca și cum veneam acasă. Am fost foarte bine primit. Și îmi vine greu să cred că au trecut șapte luni de când am fost ultima oară aici. Acum, când m-am întors la Târgu Mureș și văd frumusețea naturii și a oamenilor, sunt foarte entuziasmat. Și cred că și voi ar trebui să fiți. Vreau să vă încurajez astăzi, în aceste două zile cât ați stat și ați ascultat mesaje extraordinare, mesaje de

încurajare, cuvinte frumoase, mesaje despre realitate care subliniau faptul că nu este o muncă ușoară. Aceasta nu este o muncă ușoară. Dar vă aduc vești bune. Dumnezeu care v-a inspirat să faceți lucrarea aceasta este credincios. M-ați auzit? Este credincios. Și a promis că nu ne va părăsi și nu ne va uita niciodată. Astfel că lucrarea nu o faceți singuri. Sunteți parte a unei familii minunate. Și această familie este cea mai mare rețea de sănătate protestantă din lume.

Avem aici niște oameni minunați. Vreau să îi invit pe scenă. Vom începe cu Mirela Cîmpian. Vă rog să veniți aici dr. Sergiu Turturică, dr. Valeriu Hațegan. Aceștia sunt oamenii care conduc acest program. Și vedeți că sunt surprinși că stau aici, în fața noastră, în această seară. Este un privilegiu imens de a sta alături de ei. Se dedică pe ei înșiși slujirii lui Dumnezeu în acest spital. Să ne rugăm împreună pentru această echipă:

Tatăl nostru din ceruri, la sfârșitul unui Sabat magnific, venim la Tine așa cum suntem, dar te rugăm să nu ne lași așa cum suntem noi, te rugăm să binecuvântezi fiecare lider care stă înaintea Ta: Cîmpian Mirela, Sergiu Turturică, Hațegan Valeriu. Te rugăm, Tată, să îi binecuvântezi în mod special, să întărești lucrarea lor, să le dai curaj, înțelepciune și să îi călăuzești în fiecare zi, indiferent de provocările pe care le vor avea, să simți prezența Ta în fiecare moment al vieții lor. Ne rugăm pentru Medex, pentru fiecare membru al personalului, pentru fiecare pacient care va intra pe ușa acestui spital. Ne rugăm pentru fiecare în parte. Și acum Îți mulțumim că Tu ne-ai promis că vei face ca fața Ta să strălucească peste noi și ne vei da putere. Te rog să îi binecuvântezi pe ei și acest grup. Și dragostea Tatălui, harul lui Isus Hristos și împărtășirea Duhului Sfânt să fie cu fiecare dintre ei până când vei reveni. În numele lui Isus. Amin!

Duminică, 14 iulie, ora 11-17

În data de 14 iulie 2024 a fost Ziua porților deschise. Aproximativ 500 de persoane au vizitat Spitalul Oncologic Medex. Printre aceștia, a fost prezent și Ministrul Sănătății, dr. Alexandru Rafila, însoțit de dr. Leonard Azamfirei, dna Biro Rodica – directoarea Casei de Asigurări de Sănătate din Târgu Mureș, dna Dumitrița Gliga – președintele organizației PSD Târgu Mureș.

În cadrul vizitei dâșilor a fost organizată și o conferință de presă.

Cele trei zile de sărbătoare rămân pentru totdeauna o perioadă deosebită a istoriei Spitalului Oncologic Medex. ■

Bența Remus, președintele Fundației pentru Spitalul Oncologic

ȘI COPIII AJUNG DUPĂ GRATII...

NE DORIM CA BISERICA NOASTRĂ SĂ FIE IMPLICATĂ CÂT MAI MULT ÎN REEDUCAREA ȘI REINTEGRAREA DEȚINUȚILOR. PRIN SUPTORUL OFERT ȘI GHIDAREA MORALĂ, BISERICA POATE AVEA UN IMPACT SEMNIFICATIV NU DOAR ASUPRA VIEȚII PERSOANELOR PRIVATE DE LIBERTATE, CI ȘI ASUPRA COMUNITĂȚII ÎN ANSAMBLU.

Pe cât de utile și importante știu că sunt programele educaționale și religioase pentru copii, pe atât de dificilă mi s-a părut realizarea acestora. Am avut constant impresia că este greu să le captezi atenția, să fie motivați spre o direcție corectă și să aibă constanță. Peste toate acestea s-a adăugat în experiența mea și interacțiunea (din urmă cu mai mulți ani) cu minorii dintr-un centru de reintegrare. Comparativ cu deținuții adulți, la care merg constant cu programe educative și religioase, în cadrul cursurilor destinate adolescenților am avut sentimentul că mă lupt cu morile de vânt. Cu toate acestea, când un prieten m-a întrebat în ce program se poate implica, i-am propus aproape instant să facem împreună un eveniment de Ziua Copilului la Centrul de detenție pentru minori și tineri Brăila-Tichilești.

Așa am început să conturăm împreună planul evenimentului. Am transmis conducerii centrului că la finalul programului dorim să oferim câte un pachet cadou tuturor celor 168 de minori și tineri încarcerati. Au fost foarte încântați de propunerea noastră și astfel am aflat că printre cei aflați în custodie erau 32 de tineri care nu mai erau vizitați de către aparținători și aveau nevoie de încălțăminte, îmbrăcăminte și articole de igienă. De asemenea, am descoperit că erau câțiva tineri care nu și-au mai văzut părinții pentru că aceștia, având o stare materială dificilă, nu au posibilitatea de a parcurge distanțele lungi de la domiciliu până la penitenciar. Am ales să sprijinim și aceste câteva familii asigurându-le deplasarea la unitatea penitenciară pentru a-și reîntâlni copiii.

Pentru ca evenimentul acesta să fie constructiv și tinerii participanți să aibă un câștig major, am ales să invităm trei persoane (două persoane care au trăit experiența tristă a detenției și o persoană care a crescut la casa de copii și, ulterior, pe străzi) care să își împărtășească experiența lor și cum viața lor a căpătat sens când L-au descoperit pe Dumnezeu.

Întâlnirea cu beneficiarii noștri a fost marcată de prezența lui Dumnezeu; invitații au povestit cum, încă de tineri, au încercat să își facă un rost

în viață și să găsească fericirea mergând chiar și pe calea infracționalității, dar toate eforturile lor au fost zadarnice. Au povestit cum, încarcerati fiind, crezând că viitorul lor este compromis, L-au cunoscut pe Dumnezeu în paginile Bibliei, care a ajuns în celula lor chiar în acele momente în care sufletul le era apăsător de durere.

În tot acest timp, așezați în băncile fixate în podeaua rece a temniței, copiii ascultau cele relatate; unii păreau departe cu gândul, alții păreau pierduți, alții îngândurați, alții frământați de dorul de cei dragi și de acasă, iar în ochii altora își făceau loc curiozitatea și speranța. La finalul propriei mărturii, unul dintre invitați i-a întrebat pe tineri dacă este careva care vrea să își schimbe viața. Din mijlocul sălii, cineva care ascultase plin de curiozitate ce se povestea a mărturisit că vrea o nouă viață, dar crede că această schimbare va putea veni abia după eliberare. A fost încurajat să creadă că Dumnezeu schimbă viața cuiva începând chiar din acest loc și a fost invitat să vină în fața sălii să ne rugăm pentru el. Imediat s-au ridicat și alți tineri și, în câteva minute, toți copiii erau în față să ne rugăm pentru ei.

Stând în mijlocul lor, unul dintre cei care a povestit cum Dumnezeu i-a schimbat viața chiar în penitenciar, a început să se roage, iar toți copiii repetau după el:

„Tatăl nostru, Îți mulțumim că astăzi ne-ai vorbit! Ne simțim copiii Tăi și ne pare rău că am greșit înaintea Ta! Promitem că de azi înainte vrem să fim ai Tăi! Avem slăbiciuni, avem probleme, dar știm că alături de Tine putem! Te rugăm frumos, în Numele Domnului Isus, ai grijă de noi! Amin!”

A fost un moment solemn în care am realizat cât de mare este lupta dintre bine și rău, dintre Mântuitorul nostru și Satana.

Înainte de despărțire, în genunchi pe betonul rece al închisorii, unul dintre invitați, un fiu al lui Dumnezeu recuperat chiar din închisoare, s-a rugat astfel: „Ajută-i Doamne să dorească o Biblie și ajută-i să citească Biblia și să împlinească ce scrie în Biblie! Ajută-i să simtă pacea, bucuria și tot ceea ce Tu vrei să le oferi! În Numele Domnu-

lui Isus, Te rugăm frumos, păzește-i, ocrotește-i și ajută-i să ajungă la familiile lor!”

Am văzut acolo, în acea încăpere cu gratii la geam și cu gardieni la ușă, cât de mare este puterea lui Dumnezeu, dar și ce înseamnă recunoștința și dragostea celui care simte iubirea și iertarea Tatălui ceresc.

Rugați-vă în familia și comunitatea dumneavoastră pentru deținuții aflați în penitenciarele din România, și în mod special pentru minorii și tinerii aflați în Centrele de detenție. Aceștia au nevoie de atenție specială pentru a se recupera emoțional și psihologic. Experiența detenției poate fi foarte traumatizantă și poate lăsa urme adânci în mintea și sufletul unui minor. Suntem conștienți că programele religioase în cadrul cărora descoperă dragostea și grija lui Dumnezeu le oferă suport emoțional și alinare în momentele dificile. Aici pot descoperi iertarea și puterea de a avea o viață nouă; se simt apreciați și valorizați, descoperindu-și astfel potențialul cu care au fost înzestrați de Dumnezeu.

Totodată, observăm că au nevoie de educație și de acces la programe de rehabilitare. În acest sens, prin intermediul ASUP, sunt desfășurate săptămânal programe moral-educative în Centrul de detenție Brăila-Tichilești. De asemenea, prin proiectul „1 leu pentru 1 răspuns corect”, dorim să încurajăm tinerii să citească; astfel le oferim o carte (pe nivelul lor și pe cât posibil să abordeze temele care îi interesează în mod special) pe care o lecturează, apoi le punem întrebări din acea carte și, pentru fiecare răspuns corect, primesc contravaloarea unui leu – de creditul acumulat, în consultare cu beneficiarii și conducerea Centrului de detenție, le achiziționăm produsele de strictă necesitate de care au nevoie.

De asemenea, dorim să îi inițiem în legumicultură și grădinărit, dar să le putem oferi și cursuri de formare profesională în cadrul cărora să învețe o meserie pe care să o poată practica atât pe parcursul detenției, cât și după eliberare.

Din nefericire, suma necesară pentru obținerea unei calificări atestate este de aproximativ 1.000 lei pentru un cursant. Cursuri calificate de frizer, bucătar, parchetar, electrician, sudor etc. – foarte căutate și apreciate de tinerii și minorii condamnați, după reintegrare ar putea face cu adevărat diferența între o viață liberă și asumată sau o recidivă.

Le mulțumim celor doi voluntari implicați constant la acest Centru de detenție, Doru Țecu și pastorului Silviu Țutuianu, celor trei invitați care și-au împărtășit experiența transformării vieții,

Robert Kalai, Serafim Nistor și Vasile Panoschi, precum și bisericilor adventiste Sudbury, Watford și Harledsen, din Londra, pentru implicarea financiară în pregătirea pachetelor oferite minorilor și deținuților din penitenciarul București-Rahova.

Ne dorim ca biserica noastră să fie implicată cât mai mult în reeducarea și reintegrarea deținuților. Prin suportul oferit și ghidarea morală, biserica poate avea un impact semnificativ nu doar asupra vieții persoanelor private de libertate, ci și asupra comunității în ansamblu.

Dacă doriți să vă implicați în programele desfășurate la Centrul de detenție pentru minorii și tinerii Brăila-Tichilești, prin care încercăm să le amintim acestor copii de Făcătorul lor în zilele tinereții, puteți face aceasta în mai multe moduri:

- Prin rugăciune constantă pentru ei, pentru familiile lor și pentru personalul centrului;
- Prin implicare directă într-unul dintre programele socio-morale existente (ne puteți contacta la e-mail contact@asup.ro);
- Prin ajutor financiar cu mențiunea „Pentru programe minorii” în contul:

Asociația Serviciul Umanitar pentru Penitenciare
C.F. 5108446

Adresa: EROU IANCU NICOLAE 38-38A ILFOV, VOLUNTARI
Banca: BRD JOLIE VILLE
RO 87 BRDE 445 SV 917 3616 4450. ■

Timotei Bîlbîie, director ASUP Muntenia

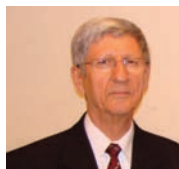
REABILITARE MINORI TIMOTEI BILBIE

„ADU-ȚI AMINTE
DE FĂCĂTORUL
TĂU ÎN ZILELE
TINEREȚII TALE.”
(ECLESIASTUL
12:1)

„UN ALT MÂNGĂIETOR”

**DUHUL
ADEVĂRULUI
ȘTEFAN
RADU**

**„PRINȚUL PUTERII
RĂULUI POATE FI
ȚINUT ÎN FRÂU NU-
MAI PRIN PUTEREA
LUI DUMNEZEU, ÎN
A TREIA PERSOANĂ
A DUMNEZEIRII,
DUHUL SFÂNT”
(EVANGHELIZARE,
P. 617).**

În cadrul ultimei Sale discuții cu ucenicii Săi, Domnul Isus a vorbit mult despre Duhul Sfânt. Una dintre făgăduințele privitoare la acel Dar ceresc a fost aceasta: „Și Eu voi ruga pe Tatăl, și El vă va da un alt Mângâietor, care să rămână cu voi în veac, și anume Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște, dar voi Îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi” (Ioan 14:16,17).

Hristos fusese un minunat Mângâietor al ucenicilor Săi în cursul celor trei ani și jumătate ai misiunii Sale mesianice. Iată cuvinte de mângâiere rostite de El: „Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu și aveți credință în Mine” (Ioan 14:1). „Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte” (versetul 27). „V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea neazuri, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea” (16:33).

Acum El le-a promis că, după ce va pleca la Tatăl, ei vor avea un alt Mângâietor. Vor fi în permanență mângâiați: a plecat un Mângâietor divin, a venit Altul. Important și interesant este și cuvântul grecesc folosit pentru ceea ce în românește s-a tradus „alt”. Acesta este *allos*, cazul acuzativ de la adjectivul *allos*, al cărui sens este explicat astfel: „Grecește, *allos*, «altul, de același fel» (vezi 1 Ioan 2:1, unde «avocat» este traducerea cuvântului redat aici ca mângâietor, grecește *paracletos*). El îi va părăsi pe ucenicii Săi (Ioan 13:33), însă Îl va ruga pe Tatăl să trimită pe Cineva care este ca El, ca să rămână cu ucenicii, nu în mod temporar, așa cum rămăsese El, ci *în veac*.” (Comentariul biblic adventist de ziua a șaptea, vol. 5, p. 1037).

„Să rămână cu voi în veac”, a zis Isus despre al doilea Mângâietor, Duhul Sfânt. Aceasta înseamnă că, după revărsarea Sa ca ploaie timpurie în Ziua Cincizecimii a anului 31 al erei creștine în Ierusalim, Duhul Sfânt nu i-a mai părăsit niciodată pe credincioși. Converteții se nasc din nou din apă și din Duh, așa cum a zis Isus în Ioan 3:5. Prezența Duhului Sfânt în viața credincioșilor este o garanție a grijii și preocupării permanente a lui Dumnezeu pentru copiii Săi de pe pământ.

Fără Duhul Sfânt, nimic spiritual nu este cu putință: dorința de a veni la credință, înțelegerea Sfintei Scripturi, pocăința, trăirea adevărului, siguranța împotriva ispititorului nevăzut, lucrarea câștigării de suflete pentru cer.

Duhul Sfânt poate face orice. Nu vă poticniți de statistici, de greutăți, de înfrângeri, de opoziția oamenilor. Adevărul mântuitor le va fi dus tuturor celor sinceri. Prin Duhul Sfânt, folosindu-Se de cei care sunt părtași cu El la această lucrare. Suntem gata? Vom sta la dispoziția Lui pentru această părtășie personală, pentru a împărtăși mai departe Cuvântul, ca și alții să aibă părtășie cu noi? Așa să fie și ne rugăm în acest sens. Amin!

M-a impresionat întotdeauna această frumoasă poezie scrisă de Traian Dorz, care a devenit versurile unei cântări. Iată cuvintele:

*Preasfinte Duh de viață darnic,
Preasfinte-mpărțitor de har,
În fața Ta îngenunchează
A noastră rugăciune iar.*

*Căci Tu ai dat vieții noastre
Botezul minunat de foc,
Ce-a cununat în noi durerea
Cu fericirea la un loc.*

*Ai răsărit în fața noastră,
Lumina altei noi vieți,
Ca să ne-arăți atâtea sfinte
Și negrăite frumuseți.*

*În inimi ne-ai aprins puterea
Și focul altei noi iubiri,
Ca să-Ți aducem Ție
Jertfa deplinei noastre dăruiri.*

*De-atâta sfântă fericire,
Ni-e plin al inimii pahar.
Fii binecuvântat de-a pururi
Duh Sfânt împărțitor de har.*

Da, Duh Preasfânt, vino acum în inimile noastre plâpânde și îmbogățește-ne cu prezența Ta sfințitoare și cu darurile împărțite de Tine! Amin! ■

Pastor Ștefan Radu, doctor în teologie

CENTRUL DE SĂNĂTATE DUMBRAVA

Zia de 10 iulie 2024 a fost o zi specială pentru personalul Centrului de Sănătate Dumbrava. S-au împlinit doi ani de la deschiderea centrului, când primii pacienți au pășit pragul acestui amplasament, pe care mulți dintre ei îl numesc „colț de rai”.

Locul unde este amplasat Centrul de Sănătate Dumbrava îl face să fie unic și de dorit, oferindu-i o identitate specială. Situat în nordul țării, la doar 11 km de orașul Bistrița, centrul este înconjurat de dealuri bine conturate și munți semeți. Priveliștea este încântătoare în orice anotimp. Pădurea de pini și foioase care se învecinează cu Centrul de Sănătate Dumbrava este o prelungire ideală a curții spațioase, în care iarba tunsă regulat este tot timpul verde. Florile atent îngrijite îți încântă privirile. Iar potecile din curtea centrului, asfaltate sau pietruite, te îmbie la plimbări plăcute atât printre pini, cât și sub razele binefăcătoare ale soarelui de munte. Hotelul, clădirea principală destinată cazării pacienților și locul în care sunt întâmpinați oaspeții oferă spații confortabile și atent amenajate. Doar să faci câțiva pași în interior și privirea îți va fi atrasă de zeci de tablouri care încântă privirile fiecărui vizitator. Camerele spațioase, mobilate cu atenție, oferă un grad ridicat de confort oaspetelui obosit.

La doar câțiva pași de hotel se află restaurantul, o încăpere spațioasă și răcoasă, în care atât pacienții, cât și personalul iau masa împreună. Aici, personalul de la bucătărie muncește din greu, de multe ori contracronometru. Hrana trebuie să fie și apetisantă, și atrăgătoare. Atât dimineața, cât și la prânz sunt servite și crudități. Dimineața se oferă diferite tipuri de cereale și pateuri din semințe, alături de o diversitate cât mai mare de fructe. La prânz, predomină legumele, atât gătitе, cât și în stare proaspătă. Cina este una ușoară. Chiar și așa, mulți dintre pacienți preferă să o înlocuiască cu o întâlnire la un ceai, pe terasă, unde au loc discuții extrem de valoroase. Discuțiile atent moderate, precum și aerul plăcut al serii îi atrag de multe ori chiar și pe cei care au fost la cină.

Baza de tratament, o clădire distinctă și spațioasă, este conectată cu hotelul printr-un coridor care, deși lung, este plăcut atât pe timpul zilei,

cât și seara, după lăsarea întunericului. Lambriul din lemn, precum și lumina caldă a becurilor transmit căldură. Ferestrele, înșiruite una lângă alta, oferă posibilitatea conectării cu natura în orice anotimp. Iar inscripțiile de pe pereți devin ferestre spre lumea interioară a năzuințelor și căutărilor sufletești. Canapelele de la jumătatea coridorului te îmbie să te oprești pentru câteva minute și să privești în tăcere pe fereastră la piscurile îndepărtate și întinsul covor verde, să savurezi priveliștile, să iei o carte din suportul prins în perete, chiar lângă canapea, și să-ți hrănești gândurile. Tot aici, după câteva zile de la începerea perioadei de tratament, cărțile Editurii Viață și Sănătate își așteaptă cititorii.

În baza de tratament, distribuită pe trei niveluri, este multă lumină. Ferestrele plasate în acoperiș, împreună cu luminatoarele de la fiecare nivel, permit ca lumina soarelui să ajungă până la demisol, transformând totodată întreaga clădire într-un spațiu deschis și unitar. La parter sunt cabinetele medicilor și cabinetul asistentelor medicale, în care au loc consultațiile medicale, diferite investigații, recoltări etc. Tot aici, la parter, sunt servite diferitele ceaiuri, conform afecțiunilor pacienților, pregătite cu atenție într-o încăpere

SUNT PREZENTATE ÎNAINTEA CELUI PEA-ÎNALT NEVOILE CENTRULUI, ALE LUCRĂTORILOR ȘI ALE PACIENȚILOR.

special amenajată pentru acest scop. Doar să deschizi încă o ușă și pășești într-o încăpere spațioasă în care se află bazinul pentru gimnastică acvatică. Dimensiunile generoase ale bazinului oferă spațiu confortabil pentru diferitele exerciții la care pacienții, organizați pe grupe de bărbați și femei, participă conform programului prestabilit. Prin ferestrele largi poți privi priveliștile încântătoare de afară în timp ce te bucuri de confortul termic din interior. Și așa se instalează o stare de bine.

La demisol este mereu activitate intensă. Aproape toate încăperile sunt destinate tratamentelor cu apă: hidromasaj, băi alternante la picioare, băi alternante de șezut, băi alternante generalizate etc. Tot aici se află Salina, un spațiu permanent deschis în timpul programului de lucru, unde poți socializa cu alți pacienți sau poți citi în liniște o carte. Poți chiar sări pe o mică trambulină! La rândul lor, sauna umedă și cea uscată, străjuind salina de ambele părți, contribuie la menținerea sau îmbunătățirea sănătății.

La etaj, pe lângă alte aparate și dotări medicale, sunt camerele de masaj, locul în care pacienții primesc un tratament atent și diversificat. Și, nu în ultimul rând, sala de lectură, o încăpere generoasă, care oferă cadrul perfect pentru o lectură

plăcută. Din nou, peretele dinspre pădure, alcătuit aproape în totalitate din ferestre largi, te așază în fața curții mereu verde și a pădurii...

Aici, în sala de lectură, se întâlnește în fiecare dimineață personalul Centrului de Sănătate. Ei, oamenii care lucrează la Centrul de Sănătate, sunt mult mai importanți decât clădirile și cadrul natural care le înconjoară. Zilnic, timp de aproximativ 45 de minute, tot personalul se strânge laolaltă pentru cântec, studiu, discuții și rugăciune. Aici, cu consecvență, sunt lecturate secțiuni și cărți întregi din tezaurul Spiritului Profetic. Aici este locul în care se formează și se cimentează viziunea. Aici este înțeleasă misiunea. Aici sunt prezentate înaintea Celui Preaînalt nevoile centrului, ale lucrătorilor și ale pacienților. Aici se discută problemele și se rezolvă neînțelegerile. Aici sunt introduși și asimilați lucrătorii nou-veniți. Aici se întărește coeziunea și spiritul de echipă. Aici se desfășoară repetițiile pentru concertul de vineri seara. Și, nu în ultimul rând, tot aici, personalul terapeutic al centrului se întâlnește pentru a prezenta și discuta specificul afecțiunilor pacienților, precum și tratamentele prescrise fiecăruia.

În timp ce personalul centrului este laolaltă pentru devoțiune, consacrare și instruire, paci-

DUMNEZEU ESTE PREZENTAT CA FIIND SURSA VINDECĂRII, IAR ÎNCREDEREA ÎN EL ESTE PREZENTATĂ CA FIIND ELEMENTUL INDISPENSABIL UNEI VIEȚI BIRUITOARE. PRINCIPIILE SFINTELOR SCRIPTURI SUNT PREZENTATE ÎNTR-UN MOD CARE MOTIVEAZĂ, IAR LEGILE CERULUI SUNT PREZENTATE CA FIIND LEGILE VIEȚII.

enții sunt în capelă pentru seminarul medical prezentat de unul dintre medicii centrului. Imediat după seminar, încep procedurile medicale. Medicii, asistentele medicale și terapeuții întâmpină pacienții cu zâmbet și căldură sufletească, manifestate printr-o strângere de mână sau o îmbrățișare. Persoanele dezorientate sunt direcționate cu amabilitate și grijă spre terapiile prescrise. Niciun pacient nu trebuie să aștepte pentru a-i veni rândul la procedură. Totul este planificat în prealabil, pacienții primind programul pentru ziua următoare în fiecare seară. Fiecare procedură individuală începe cu rugăciune, iar timpul în care se desfășoară terapia prescrisă oferă cadrul ideal pentru împărtășirea istoriilor de viață, pentru conectare sufletească și pentru direcționarea sufletelor împovărate și însetate către Marele Binefăcător. Întâlnirile regulate cu medicul nu sunt doar întâlniri tehnice, medicale. Acesta este timpul în care oamenii simt că se manifestă un real interes pentru binele lor. Când medicul îi propune pacientului să se roage pentru el/ea, unii sunt atât de impresionați încât le dau lacrimile. Pentru cei mai mulți dintre ei, este pentru prima dată când un medic se roagă pentru binele lor...

Tot ceea ce se întâmplă pe parcursul zilei, zâmbetul, amabilitatea și disponibilitatea de a ajuta manifestate de terapeuți, ordinea, disciplina și liniștea din baza de tratament, discuțiile profunde care întăresc spiritul sau stârnesc curiozitatea, plimbările în aer liber, totul pregătește pacientul pentru Cuvântul de seară. Sunetul de trompetă care se aude în fiecare zi, cu puțin înainte de ora 19:00, le amintește tuturor pacienților că sunt așteptați la capelă. Capela centrului (sau sala de conferințe) este o clădire independentă, simplă, dar zveltă, destinată seminarelor și atelierelor medicale, precum și întâlnirilor de închinare. Cuvântul de seară este un timp în care capelanul Centrului de Sănătate aduce Sfânta Scriptură înaintea pacienților atât prin cântec, cât și prin cuvânt. Dumnezeu este prezentat ca fiind sursa vindecării, iar încrederea în El este prezentată ca fiind elementul indispensabil unei vieți biruitoare. Principiile Sfințelor Scripturi sunt prezentate într-un mod care motivează, iar Legile cerului sunt prezentate ca fiind Legile vieții. Cei deznădăjduiți sunt încurajați să fie încrezători, cei împovărați de vină primesc vestea bună și eliberatoare a iertării, iar cei șovăielnici sunt întăriți prin Cuvântul Domnului.

În fiecare zi, programul este solicitant, ceea ce face ca în fiecare seară oamenii să se simtă oboseți. Însă după câteva zile, fiecare își intră în ritm. Vine ziua de vineri, când toată suflarea este așteptată la concert. Sună din nou trompeta. Îmbrăcămintea personalului transmite sărbătoare. Înăuntru, o parte din personalul și copiii centrului așteaptă pe platformă cu vioara sau flautul în mână. Corul, format din terapeuți, asistenți, bucătari, casier, recepționist, manager și voluntari este gata să apară înaintea pacienților într-o nouă identitate. Se spune bun-venit, se anunță tema concertului și toți participanții – pacienți, săteni, vizitatori și lucrători ai Centrului de Sănătate – încep să cânte împreună și cu toată inima „Bucurați-vă...!”

Astfel începe Sabatul. Ca o zi de sărbătoare și de odihnă. O zi în care baza de tratament este închisă complet. În curte este liniște. Iar în bucătărie și la departamentul curățenie nu se mai obosește nimeni. Până și plimbarea de la prânz este mai odihnitoare decât în celelalte zile...

După Sabat, zilele trec iute. Vine seara de final – seara festivă. Oamenii împărtășesc impresii. Și aproape de fiecare dată, cineva spune: „Aici este un colț de rai!”

Cum altfel am putea să prezentăm mai bine Împărăția cerurilor? ■

**CEI DEZNĂDĂJ-
DUIȚI SUNT
ÎNCURAJAȚI SĂ
FIE ÎNCREZĂTORI,
CEI ÎMPOVĂRAȚI
DE VINĂ PRIMESC
VEȘTEA BUNĂ ȘI
ELIBERATOARE
A IERTĂRII, IAR
CEI ȘOVĂIELNICI
SUNT ÎNTĂRIȚI
PRIN CUVÂNTUL
DOMNULUI.**

DESPRE RELIGIA-SUROGAT

Cu ceva timp în urmă, prin anii '80, în România era la mare căutare un produs supranumit în mod ironic „nechezol”, pornind de la conținutul de orz, real sau presupus, pe care îl avea acest înlocuitor de cafea. Desigur că nu era singurul surogat aflat pe piață. Forțarea exporturilor și limitarea severă a importurilor făceau ca oferta pentru consumul intern să includă produse precum salamul cu soia sau tacâmurile de pui. Mai mult, constrângerile regimului se reflectau în mediile informale prin expresii precum surogat de libertate. Iar ceva mai târziu am auzit și conceptul de mamă-surogat.

Fără pretenția de a proceda la o cercetare sistematică a noțiunii în cauză, vom observa doar câteva dintre caracteristicile acestui gen de produse, caracteristici care ne vor ajuta să dezvoltăm subiectul meditației de față.

Mai întâi, constatăm că avem de-a face cu un alt produs, asemănător poate ca formă, gust, arome cu cel original, dar diferit prin conținutul său și destinat să-l înlocuiască pe acesta. Apoi, în raport cu standardele originalului, este de o calitate inferioară și, pentru a-l face mai atractiv, este de regulă mai ieftin.

Aceste trăsături mă duc cu gândul la un text al apostolului Pavel care, ori de câte ori îmi apare în față, îmi dă fiori, text ce ilustrează peisajul spiritual din vremea sfârșitului: „Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani” și, după ce continuă cu numeroase alte tare inoculate de eroziunea păcatului, adaugă „având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea” (2 Timotei 3:1,2,5).

Doar o formă și nu o evlavie reală

Într-o lume marcată de o derutantă diversitate profesională, problema adevăratei religii nu poate fi ocolită. Din fericire, această dezbatere teologică are un răspuns biblic cât se poate de lămuritor: „Să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare și să vă înnoiți în duhul minții voastre și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul (Efeseni 4:22-24).

Altfel spus, singura religie autentică este credința transformatoare, din rău în bine, având ca obiectiv refacerea chipului lui Dumnezeu în omul practicant. Sfințirea minții se va da pe față într-un fel mai sfânt de viață, pe măsură ce caracterul lui Hristos e tot mai mult reprodus în credincios. Pentru a sublinia caracterul radical

al acestei metamorfoze, Mântuitorul o numește „naștere din nou”, iar apostolul Petru o ilustrează astfel: „Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac” (1 Petru 1:23).

Orice altă formă de spiritualitate, care nu implică schimbarea bazată pe *innoirea minții*, prin puterea Duhului Sfânt, oricât de atrăgătoare ar fi ea, rămâne un simplu surogat.

În lipsa acestei transformări, „oamenii pot avea o formă de evlavie, pot chiar predica Evanghelia, dar cu toate acestea pot fi necurățiți și nesfințiți”. Exemplul cel mai relevant în acest sens este Iuda, cel care L-a însoțit pe Isus pe tot parcursul lucrării Sale pământene. „El nu era insensibil față de frumusețea caracterului lui Hristos; și, deseori, când asculta cuvintele Mântuitorului, sentimentul vinovăției îl stăpânea, dar el nu voia să-și umilească inima sau să-și mărturisească păcatele. Împotrivindu-se influenței divine, el L-a dezonorat pe Învățătorul pe care mărturisea că-L iubește”².

Promovând virtuțile religiei practice, apostolul Iacov face o comparație lămuritoare între caracteristicile credinței autentice și religia-surogat: „Dacă crede cineva că este religios și nu-și înfrânează limba, ci își înșală inima, religia unui astfel de om este zadarnică. Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntinați de lume” (Iacov 1:26,27).

O religie-surogat este orice altceva decât o *re-legere*, o restabilire a relației dintre Dumnezeu și om; o credință-surogat se desparte de sensul biblic al noțiunii tocmai pentru că neagă valențele transformatoare ale acesteia, care fac parte din *lucrurile care nu se văd*; o evlavie-surogat este lipsită de conținut, *taina evlaviei* (1 Timotei 3:15) fiind temelia tuturor speranțelor și izvorul oricărei mângâieri.

Calitate inferioară sau demers inutil

Este de așteptat ca, asemenea altor înlocuitori, religia-surogat să fie inferioară celei autentice. Dar ce poate să însemne inferior în materie de spiritualitate? „Acea care au o formă de evlavie neagă, prin viața lor neconsacrată, puterea adevărului de a-i face pe oameni înțelepți spre mântuire.”³ Altfel spus, doar o formă de evlavie nu va mântui pe nimeni.

Poate că practicarea unei asemenea credințe va satisface într-o oarecare măsură trebuințele spirituale, nevoia de transcendent a ființei umane, dar este limpede că, în absența finalității acestui demers, avem de-a face cu o autoamăgire, iar concluzia înțeleptului devine dureros de concretă: „Totul este deșertăciune și goană după vânt!” (Eclesiastul 1:14).

Se ajunge astfel la o apropiere de scopurile lui Satana, care nu are nimic împotriva religiei care îl exclude pe Mântuitor din viața credinciosului. Toată panoplia credințelor păgâne, spiritismul antic și modern, curentul spiritual New Age își găsesc o naturală continuitate în toate credințele actuale în care formele ceremoniale înlocuiesc conviețuirea cu divinul și despre care Domnul Isus Hristos spunea: „Voi lăsați porunca lui Dumnezeu și țineți datina așezată de oameni” (Marcu 7:8).

Mai mult, textul inspirat vorbește și despre propagarea falsei spiritualități pe baza influenței exercitate de cei care o practică. „Dacă aveți doar o formă de evlavie, și nu adevărata evlavie, el [Satana] vă poate folosi pentru a-i atrage și pe alții pe aceeași cale a autoamăgirii.”⁴

Preț redus sau fără valoare?

Adevărata evlavie are un preț inestimabil, puterea transformatoare a vieții creștinului fiind rezultatul jertfei de pe Golgota: „Căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viețuire pe care-l moșteniserăți de la părinții voștri, ci cu sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană (1 Petru 1:18,19).

Din această perspectivă, Pavel face o evaluare corectă a perspectivei unei veșnicii alături de Hristos, în raport cu reperele trecătoare ale existenței pămâtenice: „Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Hristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Hristos” (Filipeni 3:8).

Nu la fel stau lucrurile și în ceea ce privește religia-surogat, chiar dacă aceasta este practică în cadrul instituțional. „Pentru a avea o formă de evlavie și numele scris în registrul bisericii nu se cere decât puțină renunțare la sine sau sacrificiu de sine. Din această cauză, mulți se alătură bisericii, fără ca mai întâi să fie uniți cu Hristos. Satana triumfă din cauza aceasta. Astfel de convertiți sunt cei mai eficienți slujitori ai lui, fiind o capcană pentru alte suflete. Ei sunt lumini false, ducându-i la pieire pe cei neprevăzători.”⁵

Pastorul și teologul german Dietrich Bonhoeffer a definit harul ieftin în felul următor: „Harul ieftin constă în predicarea iertării fără a cere pocăința, a botezului fără disciplina bisericii, a Cinei Domnului fără mărturisirea păcatului. Harul ieftin este harul fără ucenicie, harul fără cruce, harul fără Isus Hristos.”⁶

Interesant este faptul că harul ieftin este în realitate destul de scump, dacă avem în vedere că ceea ce el oferă este practic fără nicio valoare. Chiar și persecuțiile religioase au fost mult mai îngăduitoare cu cei ce practică o religie a formelor, pentru că „oamenii păcătoși nu vor fi împotriva unei forme de evlavie și nici nu vor respinge o slujire populară, care nu presupune nicio cruce de purtat”⁷.

În loc de concluzii

Spuneam, în partea introductivă a acestui studiu, că afirmațiile apostolului Pavel din 2 Timotei îmi dau fiori. Motivul este acela că nu găsesc nicio circumstanțiere a cuvântului „oameni” care să mă excludă. Nu se vorbește aici despre oamenii din lume, despre oamenii fără Dumnezeu sau despre vreo altă categorie umană anume. Ci, pur și simplu, despre oameni în general, din rândul cărora aș putea să fac parte și eu și oricare dintre noi, cei care ne numim creștini.

Adică despre oameni având un surrogat de evlavie. Un înlocuitor nefericit, aducător de satisfacții mărunte și efemere, ce nu pot eluda realitatea pierderii veșniciei. Un produs pentru care, oricât de ieftin ar fi, plătești prea mult fără să obții nimic esențial.

Și, la urma-urmei, ce rost are să te mulțumești cu o copie imperfectă și îndoielnică dacă ai la îndemână originalul? Mai ales când știi că prețul a fost deja plătit, iar bunul autentic este, așa cum spune apostolul, „o credință de același preț cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos” (2 Petru 1:1). ■

Dan Constantinescu, doctor în economie, licențiat în teologie

¹ E. G. White, *Dietă și hrană*, p. 382.

² E. G. White, *Faptele apostolilor*, p. 557.

³ E. G. White, *Mărturii*, vol. 5, p. 87.

⁴ E. G. White, *Mărturii*, vol 1, p. 164.

⁵ E. G. White, *Evanghelizare*, p. 319.

⁶ D. Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship*, pp. 43–44.

⁷ E. G. White, *Mărturii*, vol. II, p. 343.

DOAR O FORMĂ
DE EVLAVIE
DAN
CONSTANTINESCU

„SĂ ȘTII CĂ ÎN ZILELE DIN
URMĂ ... OAMENII VOR FI
IUBITORI DE SINE, IUBITORI
DE BANI, ... AVÂND DOAR
O FORMĂ DE EVLAVIE, DAR
TĂGĂDUINDU-I PUTEREA”
(2 TIMOTEI 3:1,2,5).

TIPOLOGIA LUI CIRUS

Stabilirea tipologiei împăratului Cyrus în cartea Daniel este strâns legată de identificarea personajului misterios Darius Medul. După cum am precizat în altă parte¹, este opinia autorului că fiecare mențiune a lui Darius Medul ar trebui înțeleasă ca o referire la împăratul Cyrus.² Astfel, atât în secțiunea istorică, precum și în secțiunea profetică, evenimentele raportate în timpul domniei lui Darius Medul ar trebui interpretate ca întâmplându-se în timpul domniei lui Cyrus.

Cu referire directă sau sub numele de Darius Medul, Cyrus este menționat în cinci contexte diferite, de două ori în discursurile narative ale cărții Daniel (1:21; 6:1-28) și de trei ori în cele profetice (9:1-2; 10:1; 11:1).

În secțiunea istorică, Cyrus este menționat pentru prima dată în Daniel 1. La finalul capito-

lului introductiv (v. 21), ni se oferă o informație istoriografică importantă: limita de timp a vieții și activității profetului Daniel. „Așa a dus-o Daniel până în anul întâi al împăratului Cyrus.“ Daniel 6:1-28 îi atribuie lui Darius, adică Cyrus, organizarea imperiului vast în districte mai mici, satrapii. Fundalul istoric al discursului narativ din acest capitol este compus din evenimente care au loc la scurt timp după căderea Babilonului și eliminarea ultimului rege haldeu, Belșatar. Relatarea începe precizând că imperiul a fost împărțit în 120 de districte regionale, reorganizarea imperiului fiind consecința naturală a cuceririi Babilonului de către Cyrus (Daniel 5:31-6:2).

În secțiunea profetică, Cyrus este menționat în Daniel 9:1-2 sub numele de Darius Medul.

Asemenea capitolului 6, evenimentele prezentate au loc în anul dintâi al domniei împăratului. Aceste evenimente includ rugăciunea lui Daniel (vs. 3-19) și perioada profetică a celor șaptezeci de săptămâni (vs. 20-27). Cyrus mai este amintit de două ori în ultimul discurs al cărții (10:1-12:4), care prezintă un tablou dramatic al luptei împăraților din nord și din sud. Ambele referințe apar în partea introductivă (10:1-11:2) cu scopul de a ancora în timp discursul profetic. Se poate observa totuși o disonanță: discursul se deschide cu o referință la anul al treilea al lui Cyrus (10:1) și, înainte de prezentarea profeției (11:1), se face referire la anul întâi al lui Darius Medul (sau Cyrus). Faptul că anul al treilea depășește limita de timp a vieții și activității profetului, adică anul întâi al lui Cyrus (cf. 1:21), ridică întrebarea cu privire la care dintre cele două date se armonizează mai bine în sistemul cronologic intern al cărții. Într-un studiu anterior în care am abordat această problemă, am sugerat că anul al treilea al lui Cyrus reflectă o variantă secundară. Această variantă face parte din Daniel 10:1, un verset care a fost interpolat de scribi cu scopul de a diviza discursul profetic mai lung care includea la origini 9:1-12:4.³ În consecință, în acest studiu, vom trata ultimele patru capitole ale cărții ca pe o singură unitate literară.

Potrivit principiului tipologiei de interpretare a literaturii apocaliptice, personaje și evenimente din secțiunea istorică prefigurează personaje și evenimente din secțiunea profetică, fiind într-o relație de „tip” și „anti-tip”. În continuare, vom arăta că Cyrus și evenimentele asociate anului lui întâi de domnie, din partea istorică, reflectă realități mai complexe, escatologice din timpul sfârșitului. Așadar, împăratul Cyrus va fi prezentat ca un „tip” al „Cârmuitorului” introdus în secțiunea profetică (Daniel 9:25). De asemenea, contribuțiile unice ale acestuia – eliberarea copiilor lui Israel din robia babiloniană și rezidirea templului – vor fi conturate ca anticipând realități escatologice. Cu alte cuvinte, aspecte din activitatea împăratului Cyrus din secțiunea istorică prefigurează aspecte din activitatea personajului divin, escatologic din secțiunea profetică a cărții.

„Unsul”

Relația tipologică între Cyrus și „Cârmuitorul” nu este o simplă coincidență. Cyrus este singurul împărat păgân prezentat în literatura biblică cu apelativul „unsul”: „Așa vorbește Domnul către unsul Său, către Cyrus, pe care-l ține de mână

ca să doboare neamurile înaintea lui și să dezlege brâul împăraților, să-i deschidă porțile, ca să nu se mai închidă: «Eu voi merge înaintea ta, voi netezi drumurile muntoase, voi sfărâma ușile de aramă și voi rupe zăvoarele de fier. Îți voi da vistierii ascunse, bogății îngropate, ca să știi că Eu sunt Domnul, care te chem pe nume, Dumnezeul lui Israel»” (Isaia 45:1-3). Iar seria apelativelor care surprind nu se oprește aici. Dumnezeu îl numește pe Cyrus „păstorul Meu” și tot despre el spune că „va împlini toată voia Mea” (Isaia 44:28).

„Cârmuitorul” escatologic din secțiunea profetică este prezentat cu același apelativ, „Unsul” (9:25-26).

În vechime, ungerea simboliza punerea deoparte pentru o anumită misiune. Preoții, împărații și profeții lui Israel erau confirmați în slujbă prin actul ungerii. Folosirea acestei terminologii speciale creează o relație strânsă între Cyrus și „Cârmuitorul”. În plus, ambele personaje împart aceeași misiune: manifestă un interes deosebit pentru eliberarea copiilor lui Dumnezeu și pentru viitorul Templului și al Ierusalimului.

Eliberarea captivilor

Motivul „exodului” sau al eliberării prinșilor de război este strâns legat de cucerirea Babilonului, care a avut loc în „anul întâi de domnie” al lui Cyrus (Darius Medul). Istoria și literatura biblică confirmă rolul important pe care l-a avut Cyrus în a pune capăt supremației Babilonului. De fapt, cu secole înainte, Cyrus a fost anunțat ca fiind instrumentul prin care Dumnezeu urma să își împlinească planul de a elibera pe captivii evrei: „Așa vorbește Domnul, Sfântul lui Israel și Făcătorul său: «Vrea cineva să Mă întrebe asupra viitorului, să-Mi poruncească pentru copiii Mei și pentru lucrarea mâinilor Mele? (...) Eu am ridicat pe Cyrus în dreptatea Mea și voi netezi toate cărările lui. El Îmi va zidi iarăși cetatea și va da drumul prinșilor Mei de război, fără preț de răscumpărare și fără daruri», zice Domnul oștirilor” (Isaia 45:11-13).

Cartea Daniel atestă împlinirea acestor profeții în capitolele 5 și 6. Daniel 5 prezintă evenimentele

UN TIP AL LUI MESIA DANIEL OLARIU

**CONTRIBUȚIILE
UNICE ALE LUI
CIRUS – ELIBERAREA
COPILOR LUI ISRAEL
DIN ROBIA BABILO-
NIANĂ ȘI REZIDIREA
TEMPLULUI – ANTI-
CIPEAZĂ REALITĂȚI
ESCATOLOGICE.**

care s-au întâmplat chiar în noaptea de dinaintea capturării cetății Babilonului. Ultimul împărat haldeu, Belșatar, a primit mai întâi un mesaj direct din partea lui Dumnezeu. El a fost informat că zilele domniei și ale împărăției lui au ajuns la capăt. În scurt timp, prevestirea s-a împlinit. „Dar chiar în noaptea aceea, Belșatar, împăratul haldeilor, a fost omorât. Și a pus mâna pe împărăție Darius, Medul, care era în vârstă de șaiszeci și doi de ani” (Daniel 5:30-31).

Daniel 6 prezintă evenimente care au avut loc în cel dintâi an de domnie al lui Cyrus (sau Darius), imediat după cucerirea Babilonului. După cum era de așteptat, prioritatea cuceritorilor a fost reorganizarea imperiului după anexarea unui vast teritoriu. În acest context se remarcă atitudinea favorabilă a lui Cyrus față de Daniel. Profetul, de acum înaintat în vârstă, a primit una

dintre cele trei funcții cele mai înalte, de a fi administrator „ca împăratul să nu suferă nicio pagubă” (Daniel 6:2). Aceeași atitudine favorabilă se poate observa în intenția împăratului de a-l avansa pe Daniel peste cele trei căpetenii. În contextul complotului orchestrat de către acești funcționari, împăratul din nou își arată simpatia pentru Daniel, căutând să-l scape. Totuși, legile stricte au limitat intervenția împăratului.

În secțiunea profetică a cărții, evenimentele care au avut loc în anul întâi al lui Cyrus (Darius) ocupă un loc proeminent. În același an, în timpul aceluiași împărat, profetul studiază sulul cărții Ieremia. El descoperă că acum urmau să se termine cei 70 de ani de robie (Daniel 9:1-2). De asemenea, tot în anul dintâi (Daniel 11:1), aflăm despre un conflict cosmic, în curs de desfășurare, între ființele cerești. Pentru a obține biruința împotriva prinților, îngerilor protectori ai Persiei și Greciei, însuși Gabriel, îngerul interpret al lui Daniel, avea nevoie de prezența voievodului Mihail, protectorul lui Israel (Daniel 10:13,20-21).⁴ Numai datorită acestei prezențe victoria urma să fie câștigată. Dar care era realitatea istorică din spatele acestui conflict?

În continuare, vom sugera că ceea ce este implicat în cartea Daniel și în mare parte ascuns datorită apariției lui „Darius, Medul”, în locul numelui „Cirus”, este explicit prezentat în alte locuri în istoriografia biblică. Realitatea istorică din spatele discursurilor narrative sau profetice care au ca numitor comun și punct de plecare anul întâi al lui Cyrus (sau Darius) este decretul

împăratului persan de reîntoarcere a prinșilor de război din robia babiloniană. Acest decret este prezentat pe larg la începutul cărții Ezra: „În cel dintâi an al lui Cyrus, împăratul perșilor, ca să se îplinească cuvântul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, Domnul a trezit duhul lui Cyrus, împăratul perșilor, care a pus să se facă prin viu grai și prin scris vestirea aceasta în toată împărăția lui: «Așa vorbește Cyrus, împăratul perșilor: 'Domnul Dumnezeu cerurilor mi-a dat toate împărățiile pământului și mi-a poruncit să-I zidesc o casă la Ierusalim, în Iuda. Cine dintre voi este din poporul Lui? Dumnezeu lui să fie cu el și să se suie la Ierusalim, în Iuda, și să zidească acolo Casa Domnului Dumnezeu lui Israel! El este adevăratul Dumnezeu, care locuiește la Ierusalim'» (...)” (Ezra 1:1-3).

Potrivit principiului tipologiei, realitățile contemporane din timpul primului an al lui Cyrus (Darius) din secțiunea istorică prefigurează realități prezentate în discursurile profetice datate în timpul aceluiași împărat. În consecință, motivul exodului din robia babiloniană, care constituie fundalul istoric al capitolului 6, se reflectă în profetia celor 70 de săptămâni din capitolul 9, perioadă modelată după anul jubiliar din calendarul liturgic. În total, profetia îngloba de zece ori șapte săptămâni de ani sau zece jubilee: 10 x 7 x 7 (490 ani).⁵ Corespondența dintre realitatea istorică și cea escatologică este fascinantă. După cum împăratul Cyrus, „unsul”, la finalul celor 70 de ani de robie, a inițiat procesul eliberării captivilor evrei, tot așa Cărmuitorul, „Unsul” (Mesia), urma să aducă o eliberare cu mult mai mare, eliberarea din robia păcatului (9:24-27). În plus, apariția lui Mihail la finalul istoriei va marca eliberarea poporului lui de sub dominația puterilor ostile și, în cele din urmă, salvarea din lațurile morții (12:1-4).⁶

Rezidirea templului

Pe lângă rolul important în eliberarea captivilor, Cyrus a avut o contribuție semnificativă în procesul de reconstruire a templului și a Ierusalimului. Profetul Isaia a anticipat cu mult timp înainte acest lucru: „Eu zic despre Cyrus: El este păstorul Meu și el va împlini toată voia Mea; el va zice despre Ierusalim: «Să fie zidit iarăși!» și despre templu: «Să i se pună temelii!» (Isaia 44:28). „Eu am ridicat pe Cyrus în dreptatea Mea și voi netezi toate cărările lui. El Îmi va zidi iarăși cetatea și va da drumul prinșilor Mei de război, fără preț de răscumpărare și fără daruri” (Isaia 45:13).

DUPĂ CUM ÎMPĂRĂTUL CIRUS, „UN-SUL”, LA FINALUL CELOR 70 DE ANI DE ROBIE, A INIȚIAT PROCESUL ELIBERĂRII CAPTIVILOR EVREI, TOT AȘA CĂRMUITORUL, „UN-SUL” (MESIA), URMA SĂ ADUCĂ O ELIBERARE CU MULT MAI MARE, ELIBERAREA DIN ROBIA PĂCATULUI.

În secțiunea istorică, în primul an al domniei lui Cyrus, Daniel a fost vizat de complotul de la curtea împăratului. Comportamentul profetului a fost exemplar. El a întâmpinat amenințarea rugându-se de trei ori pe zi (Daniel 6:10). Semnificativ este și faptul că actul de devoțiune a fost însoțit de un semn-simbol: ferestrele încăperii au fost deschise înspre Ierusalim. Acest gest capătă o valoare și mai mare atunci când se adaugă informația că în același an dintâi al lui Cyrus (Darius) Daniel este surprins rugându-se din nou. De această dată, ni se oferă și conținutul rugăciunii, din care putem învăța despre preocupările profetului din acea vreme (Daniel 9:3-20). La o citire atentă, se poate observa că Daniel era preocupat de soarta poporului său, a Ierusalimului și a templului. Aceste elemente apar frecvent în pledoaria pe care o prezintă înaintea lui Dumnezeu. La aceste observații, dacă adăugăm faptul că rugăciunea a fost inspirată de studierea sulului cărții Ieremia, devine și mai clar că acest dintâi an al lui Cyrus a fost înțeles de Daniel ca fiind timpul potrivit pentru împlinirea profeției celor șaptezeci de ani. Dacă profetul Isaia anunța cu secole înainte numele „unsului”, Cyrus, și contribuția acestuia în renașterea lui Israel ca națiune, profetul Ieremia oferea data aproximativă când noua realitate urma să aibă loc.

Cel mai probabil, dinamica evenimentelor din primul an al lui Cyrus (sau Darius Medul) a fost următoarea. Imediat după cucerirea Babilonului, Cyrus a fost nevoit să restructureze aparatul administrativ. Reputația lui Daniel și experiența lui administrativă l-au recomandat să fie selectat printre cei trei înalți oficiali de la curtea lui Cyrus. Ba mai mult, integritatea profetului l-a determi-

nat pe împărat să-l numească peste colegii lui și responsabil peste toată împărăția. Din această poziție privilegiată, Daniel a pledat înaintea lui Cyrus pentru cauza poporului lui, a Ierusalimului și a templului. Probabil, rezultatul acestei influențe a făcut ca împăratul să-și modeleze viziunea de a le acorda drepturi și libertăți nemaiîntâlnite până la acea vreme. Un asemenea drept a fost ca fiecare popor să-și urmeze propria lui religie. Nu doar atât, Darius a încurajat totodată respectul față de temple și, nediscriminatoriu, a contribuit cu fonduri la reabilitarea acestora. Această dinamică social-politică de la curte explică decretul din anul întâi al lui Cyrus, cât și semnul-simbol al ferestrelor deschise spre Ierusalim. Cu alte cuvinte, niciunul dintre colegii săi de breaslă care au pus la cale complotul nu și-ar fi imaginat că Daniel ar abandona cauza poporului său. De aici și logica uneltirii de a pune în opoziție loialitatea profetului față de Dumnezeu cu devotamentul față de împărat.

Concomitent cu aceste evenimente, Daniel trăia o altă dramă: impactul profeției celor 70 de săptămâni. Noile schimbări politice au adus în atenție profețiile lui Isaia și Ieremia. Daniel s-a rugat pentru împlinirea acestor profeții, cu atât mai mult cu cât calculele îi indicau că sosisse timpul împlinirii lor. Ca un bun exeget și întrucât Ieremia condiționa împlinirea făgăduinței de rugăciune – „(...) dacă Mă veți căuta cu toată inima” (Ieremia 29:13) –, profetul s-a rugat înțocmai (Daniel 9:3-20). Și aceasta, pentru că era preocupat de destinul poporului, al Ierusalimului

**CIRUS A AVUT
O CONTRIBUȚIE
SEMNIFICATIVĂ
ÎN PROCESUL DE
RECONSTRUIRE A
TEMPLULUI ȘI A
IERUSALIMULUI:
„EU AM RIDICAT PE
CIRUS... EL ÎMI VA
ZIDI IARĂȘI CETATEA
ȘI VA DA DRUMUL
PRINȘILOR
MEI DE RĂZBOI,
FĂRĂ PREȚ DE
RĂSCUMPĂRARE
ȘI FĂRĂ DARURI”
(ISAIA 45:13).**

CILINDRUL LUI CIRUS, CONSIDERAT „PRIMA CARTĂ A DREPTURILOR OMULUI DIN ISTORIE”, EXPUS LA MUZEUL BRITANIC DIN LONDRA

și al templului. Rezultatul însă a fost copleșitor, depășind așteptările. Profeția nu doar că anticipa reconstrucția Ierusalimului, ci ridica și vălul viitorului, descoperind soarta poporului, a cetății și a templului, când Unsul, Mesia, urma să își facă apariția. Veștile nu erau bune. Dimpotrivă, l-au îndurerat pe Daniel. Unsul urma să fie omorât, poporul – persecutat, iar templul – distrus. La auzul acestor prevestiri sumbre, profetul a avut o reacție extremă: „În vremea aceea, eu, Daniel, trei săptămâni am fost în jale. N-am mâncat deloc bucate alese, nu mi-a intrat în gură nici carne, nici vin și nici nu m-am uns deloc până s-au împlinit cele trei săptămâni“ (Daniel 10:2-3).

Împlinirea tipologiei lui Cirus în Isus⁷

Portretul împăratului Cirus din secțiunea istorică prefigurează profilul Cărmuitorului din secțiunea profetică. Ambele își găsesc împlinirea în Isus. La fel ca Cirus, Isus este „Unsul”, Cel așteptat de veacuri, pus deoparte să aducă eliberarea poporului Israel. În acest scop, Isus a învins atât sistemul politic, cât și cel religios, Babilonul din vremea în care și-a desfășurat activitatea. El este „Păstorul cel bun” (Ioan 10:11,14), „Păstorul cel mare” (1 Petru 5:4, cf. 2:25), care a împlinit voia Tatălui în cele mai mici detalii (Ioan 5:30).⁸

După cum este de așteptat, realitatea depășește cu mult umbra. Dacă Cirus a eliberat poporul evreu dintr-o robie fizică, Isus a venit la ai Săi să aducă vestea eliberării din robia spirituală, a păcatului (Matei 1:21; Apocalipsa 1:5). Teologia eliberării a stat la baza discursului lui Isus încă de la începutul misiunii lui publice. În Nazaret, imediat după botez, Isus a citit din sulul cărții Isaia o profeție care anunța eliberarea în contextul anului de îndurare, jubileul: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia, M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea și orbilor, căpătarea vederii, să dau drumul celor apăsați și să vestesc anul de îndurare al Domnului“ (Luca 4:16-19).⁹ Această profeție, Isus a aplicat-o la Sine: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-ați auzit” (v. 20). Deși contemporanii lui Isus așteptau o eliberare fizică de sub stăpânirea romană, Isus a obținut victoria împotriva inamicului suprem, Satana (Matei 4:1-11). Împărăția Lui nu era din lumea aceasta. Însă efectele asupra acelor care luau împărăția cu năvală erau incontestabile: deveneau ființe libere, cetățeni legitimi în împărăția veșnică a lui Dumnezeu (Luca 10:20,

cf. Efeseni 2:11-22). Și cu noul lor statut, gustau deja viața veșnică și puterile veacului viitor (Ioan 17:3; 5:24).

La fel cum Cirus a manifestat grijă și interes față de destinul Ierusalimului și al templului, tot așa și Isus. Prin acțiuni și cuvinte, El a sprijinit activitățile de la templu (Matei 17:24-27; 21:12-13; Marcu 13:1-2). Ba mai mult, El și-a descoperit identitatea observând liturgica templului. În mielul de pe altar, a descoperit ca El este Mielul de jertfă care ridică păcatul lumii. În templu, în întreg ansamblul lui, a descoperit că se află în casa Tatălui Său (Luca 2:48-49), întruchipând chiar templului însuși (Ioan 2:19-21). Nu este de mirare că destinul Său și al templului s-au contopit împreună. Moartea lui Isus a adus cu sine desființarea sistemului ceremonial de jertfe și, în cele din urmă, sfârșitul templului. ■

Daniel Olariu, PhD, profesor asociat de Studii Biblice, Școala de Teologie, Andrews University

DACĂ CIRUS A ELIBERAT POPORUL EVREU DINTR-O ROBIE FIZICĂ, ISUS A VENIT LA AI SĂI SĂ ADUCĂ VESTEA ELIBERĂRII DIN ROBIA SPIRITUALĂ, A PĂCATULUI (MATEI 1:21; APOCALIPSA 1:5).

¹ Daniel Olariu, „Daniel 11:1 – A New Solution to an Old Problem” (paper presented at the Annual Meeting of the SBL, Virtual Meeting, 7 December 2020), 1-10.

² Împăratul Cirus al II-lea cel Mare al Persiei (cca 600 î.H.–530 î.H.).

³ Sugestia oferită a luat în calcul mărturia manuscriselor biblice și informațiile oferite de contextul imediat. Daniel Olariu, “The Case for Daniel 10:1 as an Interpolation” (paper presented at the 18th World Congress of Jewish Studies, Jerusalem, 8–12 August 2022).

⁴ Este puțin probabil ca în acest context termenul „prinț” să se refere la „împărați” sau la „prinți moștenitori”. Dacă acesta ar fi înțelesul, rezultă că îngerul interpret, Gabriel, nu ar fi fost capabil să rezolve o chestiune care viza agenți umani. O asemenea explicație ar crea alte probleme de natură teologică și este puțin probabilă.

⁵ Această perioadă contrasta cu timpul petrecut în robia babiloniană. Perioada robiei reflecta ciclul anilor sabatici: 10 X 7 (70 ani). Primul care conectează perioada captivității cu ciclicitatea anilor sabatici este autorul cărții Cronici: „Pe cei ce au scăpat de sabie, Nebucadnețar i-a dus prinși la Babilon. Ei i-au fost supuși lui și fiilor lui până la stăpânirea împărăției perșilor, ca să se îplinească cuvântul Domnului rostit prin gura lui Ieremia, până ce țara și-a ținut Sabatele ei și s-a odihnit tot timpul cât a fost pustie până la împlinirea celor șaptezeci de ani” (2 Cronici 36:20-21).

⁶ Mihail este prezentat ca fiind direct implicat atât la emiterea decretului lui Cirus de eliberare a captivilor de război din robia babiloniană (Dan. 11:1), cât și la finalul istoriei, când va interveni să-și elibereze poporul asaltat de puteri ostile (Dan. 12:1).

⁷ Chiar dacă la prima vedere pare puțin probabil, un împărat păgân poate constitui, totuși, un „tip” al lui Mesia. Dacă Daniel constituie un „tip” al lui Isus în ceea ce privește integritatea de caracter, Cirus este un „tip” prin deciziile administrative. În acest sens, Cirus restaurează ceea ce împărăția haldei au distrus și profanat, adică Ierusalimul, templul și vasele acestuia.

⁸ Vezi, de asemenea, Matei 7:21; 10:29; 12:50; 18:14; Ioan 6:40.

⁹ Cf. Isaia 61:1-2.

DOCTRINA BIBLICĂ A TRINITĂȚII

În anul 1892, spre amurgul primei generații de adventiști de ziua a șaptea care, așa cum se știe, erau nontrinitarieni, editura noastră din California (Pacific Press) a publicat un faimos articol intitulat „Doctrina biblică a Trinității”. Articolul a fost introdus în „Bible Student’s Library” (nr. 90), colecție de mare circulație, iar în 1948 a fost inclus și în cartea lui M. L. Andreasen, *The Book of Hebrews*, 65–70.

Milton Charles Wilcox
(1853–1935)

Fratele M. C. Wilcox, editorul de la Pacific Press, făcând publicitate acestui articol în revista noastră *Signs of the Times*, din 28 mai 1894¹, adăuga, la pagina 464: „Acest tractat de 16 pagini este retipărirea unui articol din *New York Independent*, scris de regretatul Samuel Spear, D.D. Articolul prezintă poziția Bibliei asupra doctrinei Trinității în termeni

folosii de Biblie și de aceea evită orice discuție filosofică și speculație nebunească. Este un tratat care merită citit.”

Acest articol publicat a circulat mulți ani printre adventiști. Timp de 22 de ani, Ellen White a fost contemporană cu această propunere teologică trinitară, care se deosebea de vederile soțului ei și ale celorlalți pionieri, fără ca ea să aibă o reacție de respingere.

Cine era acest Samuel Spear?

Samuel Thayer Spear D.D.² (1812–1891), născut în Ballston Spa, NY, fusese un teolog presbiterian (calvinist), care slujise timp de 20 de ani Biserica South Presbyterian din Brooklyn, NY, după care devenise membru al comitetului editorial al revistei *The Independent*, dedicându-și viața studiului și publicațiilor. Înainte de a muri, suferise pierderea soției, apoi pierderea fiicei

și a fiului, la scurt timp, unul după altul. S. T. Spear a publicat o mulțime de cărți și articole, acum disponibile online. Prin conferințe și prin scrieri a militat împotriva sclavagismului și a susținut mișcarea de temperanță, precum și drepturile femeilor și ale muncitorilor.

Publicăm mai jos, în traducerea noastră, cu notele noastre bibliografice și critice, articolul lui S.T. Spear, cu titlul său original.³

CRISTOLOGIA
ȘI TRINITATEA
FLORIN
LAIU

”

SUBORDONAREA LUI HRISTOS

Deși nu oferă o definiție metafizică a unității spirituale a lui Dumnezeu, Biblia învață unitatea Sa esențială în opoziție cu toate formele de politeism și, de asemenea, presupune capacitatea omului de a înțelege suficient ideea pentru scopurile practice ale închinării și ascultării (Ioan 17:3; 1 Corinteni 8:6). Aceeași Biblie învață în mod clar că Persoana adorabilă cunoscută în ea ca Isus Hristos, atunci când este considerată în întreaga sa natură, este cu adevărat divină și cu adevărat Dumnezeu în sensul absolut al cuvântului (Ioan 1:1-18; 1 Ioan 5:20; Romani 1:3,4; 9:5; Tit 2:13).

Există, totuși, un sens în care Hristosul Bibliei, deși esențial divin, este, totuși, în anumite privințe, distinct și subordonat lui Dumnezeu Tatăl. Se vorbește despre El, iar El vorbește frecvent despre Sine, ca „Fiul lui Dumnezeu”, ca „Singurul-născut al Tatălui”, că este trimis de Dumnezeu Tatăl în această lume și că împlinește voia Tatălui. Niciodată nu Se confundă cu Tatăl, niciodată nu-l ia locul. „Tatăl meu” este expresia care era adesea pe buzele Lui. El nu numai că se ruga Tatălui, dar El Se descrie pe Sine ca făcând mereu lucrurile care Îi plac Tatălui (Ioan 8:29). După învierea Sa, El i-a spus Mariei Magdalena: „Du-te la frații Mei și spune-le: «Mă sui la Tatăl Meu și la Tatăl

vostru, la Dumnezeu Meu și la Dumnezeu vostru»” (Ioan 20:17). Chiar înainte de moartea Lui, El le-a spus ucenicilor în camera de sus: „Mă duc la Tatăl; căci Tatăl este mai mare decât Mine” (Ioan 14:28). Nu există nicio dificultate în a găsi în lucrarea Sa referiri abundente la Dumnezeu Tatăl ca fiind, în unele privințe, distinct și superior Lui Însuși și, prin urmare, implicând ideea propriei Sale subordonări.

Același fapt apare și în scrierile apostolilor. Pavel le-a spus corintenilor: „Și voi sunteți ai lui Hristos; iar Hristos este al lui Dumnezeu” (1 Corinteni 3:23). El le-a mai spus: „Bărbatul este capul femeii și Dumnezeu este capul lui Hristos” (1 Corinteni 11:3). El a mai spus acestei biserici:

„Și când toate Îi vor fi supuse, atunci Însuși Fiul [Hristos] Se va fi supus Celui care l-a supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți” (1 Corinteni 15:28). Se spune că Dumnezeu „l-a înviat [pe Hristos] din morți și l-a pus la dreapta Sa în locurile cerești”, că l-a „înălțat mult”, după învierea Sa, și că „l-a dat un nume care este mai presus de orice nume” (Efeseni 1:20; Filipeni 2:9). Dincolo de orice întrebare, aceste pasaje și altele asemănătoare fac distincție între Dumnezeu Tatăl și Isus Hristos: Celui Dintâi Îi atribuie un fel de superioritate care implică subordonarea celui de-Al Doilea și niciodată nu l se atribuie lui Hristos o astfel de superioritate față de Dumnezeu Tatăl.

Având în vedere:

- unitatea absolută a Dumnezeirii, excluzând orice soi de politeism,
- divinitatea absolută a Domnului Isus Hristos
- subordonarea lui Hristos într-un anumit sens, față de Dumnezeu Tatăl

– teologii au fost nevoiți, prin urmare, să răspundă la întrebarea: „Cum se pot armoniza aceste afirmații?” Într-adevăr, ce se poate spune în această privință? Ca răspuns, propunem următoarele observații:

1

Toate cele trei concluzii enunțate mai sus se bazează pe aceeași autoritate [Biblia] și, prin urmare, niciuna din ele nu poate fi negată, fără a nega această autoritate, sau a interpreta greșit limbajul folosit.

2

În timp ce Biblia ne duce în mod clar la concluziile enunțate mai sus, ea nu presupune nici măcar în aparență un dezacord între ele. De asemenea, ea nu oferă, în termeni expresi, nicio teorie specifică pentru

armonizarea lor. O categorie de texte exprimă unitatea Dumnezeirii; o altă categorie de texte exprimă divinitatea absolută a lui Hristos; iar o altă categorie de texte exprimă distincția dintre Dumnezeu Tatăl și Hristos, precum și subordonarea lui Hristos față de Tatăl. Nu există în aceste pasaje, sau altundeva în Biblie, niciun efort de a armoniza diferitele afirmații. Deci problema stă în Cuvântul lui Dumnezeu; și dacă creștinii ar fi să-și limiteze gândurile doar la ceea ce spune acest Cuvânt, ei nu ar ridica niciodată întrebări curioase cu privire la subiect, care este, poate, în general, cea mai bună cale de urmat.

3

Nu este deloc necesar, pentru scopurile practice ale evlaviei și mântuirii, să speculăm asupra acestui subiect, sau să știm ce au gândit și spus teologii în legătură cu aceasta. Este suficient să luăm Biblia așa cum scrie, să credem ce spune și să ne oprim acolo unde ea se oprește.

4

Dacă totuși, așa cum înclină unii, ne angajăm să explicăm diferitele afirmații ale Bibliei referitoare la subiect, atunci nu trebuie, pe de o parte, să adoptăm nicio teorie a Trinității Dumnezeirii, în care divinitatea lui Hristos ar implica presupunerea a trei zei în loc de unul și, pe de altă parte, nu trebuie să adoptăm nicio teorie a unității lui Dumnezeu, sau în ceea ce privește Hristos, care exclude în mod logic divinitatea lui Hristos. Toate declarațiile Bibliei trebuie acceptate ca adevărate, cu toate calificările pe care aceste declarații le impun una alteia. Întregul adevăr stă în toate, atunci când ele sunt acceptate în mod colectiv. Arieni, care îl consideră pe Hristos mai mult decât uman, dar mai puțin decât divin și, de asemenea, socinieni, care îl consideră pe Hristos pur uman, sunt la fel de greșiți în raționamentul lor, atunci când citează pasajele despre subordonarea lui Hristos față de Tatăl, ignorându-le însă pe acelea care arată dumnezeirea Sa absolută. Nici unii, nici ceilalți nu acceptă întreaga mărturie a Bibliei cu privire la Hristos. Acest lucru îi conduce și pe arieni, și pe socinieni la concluzii false, chiar dacă sunt diferite. Hristos nu este un om pur și simplu, cum afirmă socinienii; iar în ce privește natura Lui superioară, nu este mai puțin dumnezeiesc, cum afirmă arienii. El este un Hristos teantropic, adică divin și uman în același timp și, prin urmare, este desemnat în mod corespunzător ca Dumnezeu-Om. Oricât de misterios ar fi acest fapt, el este conform cu învățătura Lui și a apostolilor.

HRISTOS NU ESTE UN OM PUR ȘI SIMPLU, CUM AFIRMĂ SOCINIENII; IAR ÎN CE PRIVEȘTE NATURA LUI SUPERIOARĂ, NU ESTE MAI PUȚIN DUMNEZEIESC, CUM AFIRMĂ ARIENII. EL ESTE UN HRISTOS TEANTROPIC, ADICĂ DIVIN ȘI UMAN ÎN ACELAȘI TIMP.

Subordonarea lui Hristos, așa cum este revelată în Biblie, nu este explicată în mod adecvat prin raportarea ei pur și simplu la natura Sa umană. Este adevărat că, în acea natură, El a fost o ființă creată și dependentă și, în această privință, asemenea omnirii, a cărei natură Și-a asumat-o. Totuși, declarația Bibliei despre subordonarea Lui se extinde atât la natura⁴ Sa divină, cât și la cea umană. Pavel ne spune că Dumnezeu „a creat toate lucrurile prin Isus Hristos”, că El este persoana sau agentul prin care „Dumnezeu a făcut lumile” (Efeseni 3:9; Evrei 1:2). Aceste două afirmații biblice nu au legătură cu umanitatea lui Hristos, totuși în ambele cazuri, Dumnezeu este reprezentat ca acționând în și prin Hristos, care este prezentat ca fiind intermediarul unei astfel de acțiuni. De asemenea, Biblia arată că Dumnezeu a trimis pe Fiul Său în lume, că „L-a dat pe Singurul Său Fiu” pentru mântuirea oamenilor și că nu L-a cruțat pe „propriul Său Fiu”, ci L-a dat „pentru noi toți” (Galateni 4:4; Ioan 3:16; Romani 8:32).

Aceste afirmații sugerează că acest Fiu, adică Hristos Însuși, a existat înainte de întruparea Sa și că, așa cum exista, El a fost trimis, dăruit, nu cruțat, ci dat de Dumnezeu Tatăl. Faptul atribuit lui Dumnezeu Tatăl de a dăru-i astfel pe „propriul Său Fiu” pentru mântuirea omului se referă la Hristos, așa cum a fost înainte de a-Și asuma natura noastră, în persoana lui Isus din Nazaret, și presupune că Tatăl are întâietate în această acțiune.

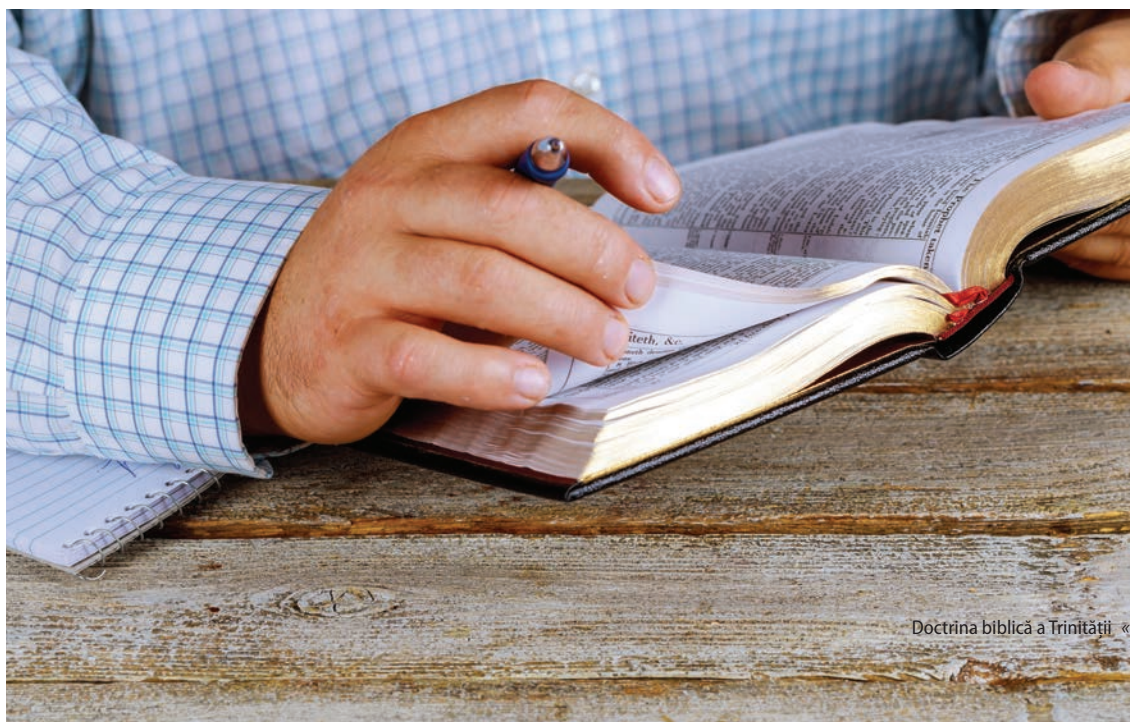
Învățăm de asemenea de la Pavel, că atunci când acestui Fiu, întrupat pe pământ și înălțat ulterior în

cer, Îi vor fi supuse toate lucrurile, „atunci Însuși Fiul se va supune Celui care l-a supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți” (1 Corinteni 15:28). Aceasta implică subordonarea Fiului față de Dumnezeu Tatăl. Iar această subordonare, oricare ar fi natura ei exactă, se referă în mod evident la natura superioară a lui Hristos, nu doar la umanitatea Sa. În această natură superioară a coborât El în valesa umilinței și, în această natură⁵, Dumnezeu „L-a înălțat foarte mult” (Filipeni 2:9).

Când Hristos, după învierea Sa, dând apostolilor Săi ultima lor misiune, le-a spus: „Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ” (Matei 28:18). Cuvântul grecesc tradus „putere” înseamnă *autoritate*; iar Hristos vorbește aici despre această autoritate care i-a fost delegată. De către cine? Evident, de către Dumnezeu Tatăl, despre care Hristos spune, cu altă ocazie: „Toate lucrurile Mi-au fost date de Tatăl Meu” (Matei 11:27). Într-un alt pasaj avem aceste cuvinte: „Tatăl iubește pe Fiul și a dat toate lucrurile în mâna Lui” (Ioan 3:35).

Aceste scripturi, luate împreună, arată că subordonarea lui Hristos față de Dumnezeu Tatăl, așa cum se spune în Biblie, nu se limitează doar la natura sa umană, ci se extinde și într-un anumit sens la natura Sa superioară. Acesta este punctul de vedere exprimat de dr. Meyer, în comentariul său la cuvintele: „Și voi sunteți ai lui Hristos; iar Hristos este al lui Dumnezeu” (1 Corinteni 3:23). El spune că „din partea divină a ființei Sale, Hristos este, după Pavel, Fiul lui Dumnezeu și, prin urmare, nu este subordonat doar în ceea ce privește umanitatea Sa”⁶.

SUBORDONAREA LUI HRISTOS FAȚĂ DE DUMNEZEU TĂTĂL, AȘA CUM SE SPUNE ÎN BIBLIE, NU SE LIMITEAZĂ DOAR LA NATURA SA UMANĂ, CI SE EXTINDE ÎNTR-UN ANUMIT SENS ȘI LA NATURA SA SUPERIOARĂ.

6

Toate aceste pasaje biblice la un loc duc la concluzia că în Dumnezeire [eng. *Godhead*] există o *distincție esențială și permanentă*⁷ cu privire la modul de existență și de funcționare, în virtutea căreia spunem despre Hristos, în mod corespunzător, că este subordonat lui Dumnezeu Tatăl și, despre care spunem totodată că este divin și egal cu Tatăl în putere și slavă; și că această distincție, oricum ar fi, nu intră în conflict cu doctrina unității divine, așa cum o învață Biblia. Acest fapt privitor la Dumnezeire apare în marele plan pentru mântuirea omului. În acest plan, Dumnezeu Se prezintă minților noastre sub titlurile *personale* de Tată, Fiu și Duh Sfânt, cu diversitate în funcții, relații și acțiuni cu privire la oameni. Aceste titluri cu semnificația lor specială, așa cum sunt folosite în Biblie, nu sunt interschimbabile. Termenul „Tată” nu este niciodată aplicat Fiului⁸, iar termenul „Fiu” nu este niciodată aplicat Tatălui. Fiecare titlu are propria aplicație permanentă, propria utilizare și propriul sens.

Distincția pe care ne-o descoperă astfel Biblia stă la baza doctrinei despre Dumnezeu *tri-personal* sau *tri-unic*, care a fost atât de mult timp credința bisericii creștine.⁹ Această doctrină, așa cum este susținută și afirmată de cei care o adoptă, nu este un sistem de tri-teism sau doctrina celor trei zei, ci este doctrina unui singur Dumnezeu care subzistă și acționează în trei persoane, cu calificarea că termenul „persoană”, deși poate cel mai bun care poate fi folosit, nu trebuie, atunci când este folosit în această relație, să fie înțeles în vreun sens care ar face-o în contradicție cu

unitatea Dumnezeirii și, prin urmare, să nu fie înțeles în sensul obișnuit atunci când aplicat bărbaților. Trinitarii Bibliei nu sunt triteiști. Ei caută pur și simplu să afirme, în cel mai bun mod în care pot, ceea ce consideră Biblia ca învățătură.

Prescriind formula care trebuie respectată la botez, Mântuitorul nostru a dat îndrumarea de a fi botezați convertiții la creștinism „în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt” (Matei 28:19). Aici avem elementul distinct al *Treimii*, în trei titluri personale ale Dumnezeirii; și în timp ce aceasta implică o anumită distincție între persoanele astfel desemnate, limbajul le plasează pe toate la același nivel de dumnezeire. Formula de botez, așa cum a fost dată de Hristos, este un argument puternic în favoarea acestei distincții; și totuși niciun trinitar nu L-a înțeles vreodată pe Hristos ca afirmând sau implicând aici ceva în contradicție cu unitatea esențială a Dumnezeirii.

Pavel credea în unitatea Dumnezeirii; totuși, în Epistola către efeseni, el spune: „Căci prin Hristos și unii, și alții [evrei și neevrei] avem liber acces la Tatăl, într-un singur Duh” (Efeseni 2:18). Aici, cel puțin în formă, este o presupunere manifestă a *tri-personalității* Dumnezeirii. Există o diferență, considerată cu referire la acest „acces” între persoanele menționate. Accesul se face prin Hristos, la (către) Dumnezeu Tatăl, într-un singur Duh. Doctrina Treimii, ca și în altă parte a Bibliei, este incidental exprimată aici ca prezentă implicit în mintea apostolului. Într-adevăr, elementul de *treime*, într-un fel care nu este în contradicție cu unitatea esențială, este învățat în mod clar în Scripturi cu referire la Dumnezeu.

**ÎN DUMNEZEIRE
EXISTĂ O DISTINCȚIE
ESENȚIALĂ ȘI PER-
MANENTĂ CU PRI-
VIRE LA MODUL DE
EXISTENȚĂ ȘI DE
FUNCȚIONARE, ÎN
VIRTUTEA CĂREIA
SPUNEM DESPRE
HRISTOS CĂ ESTE
SUBORDONAT LUI
DUMNEZEU TATĂL ȘI
TOTODATĂ CĂ ESTE
DIVIN ȘI EGAL CU
TATĂL ÎN PUTERE ȘI
SLAVĂ.**

În plus, această *treime* nu este, așa cum cred susținătorii lui Sabellius, ca o simplă manifestare a lui Dumnezeu în trei faze, sau trei roluri, ca și cum am spune simplu că El este Creatorul, Guvernatorul moral și Conducătorul providențial al lumii. O asemenea teorie nu ar exprima corect sensul natural și adecvat al limbajului biblic și nu poate fi atribuită limbajului biblic, fără a-l face fie pleonastic, fie absurd. Am putea spune despre un om că este tată, cetățean și judecător în același timp; totuși, nicio persoană sinceră, dacă ar fi familiarizată cu Biblia, nu s-ar gândi vreodată să spună că acest lucru este analog cu utilizarea titlurilor *Tată, Fiul și Duh Sfânt*, așa cum sunt folosite în Biblie cu referire la Dumnezeu. Aceste titluri par să aibă, așa cum se vede, un caracter *personal* și sunt în mod evident folosite astfel. Singurul motiv pentru care termenii trebuie calificați pentru o astfel de utilizare provine din faptul că unitatea Dumnezeirii este revelată de asemenea în Biblie. Dacă tri-teismul ar fi doctrina acelei Cărți [Biblia], atunci aceste titluri, fără nicio calificare, ar exprima în mod corespunzător o doctrină triteistă.

7

Explicarea precisă a naturii distincției în virtutea căreia Dumnezeul Bibliei este într-o anumită privință *tri-personal* și în virtutea căreia Hristos, deși în esență divin, este, într-o anumită privință, subordonat lui Dumnezeu Tatăl, este un efort care se va încheia cu un eșec total și, prin urmare, bine ar fi să fie cu totul lăsat la o parte. Subiectul implicat nu se află în domeniul gândirii umane și trebuie lăsat printre lucrurile pe care nu le putem cunoaște și cu care nu ar trebui să ne complicăm până la perplexitate.

Teoria *generării (nașterii) eterne* a Fiului de către Tatăl, împreună cu teoria înrudită a *procesunii (purcederii) eterne* a Duhului Sfânt de la Tatăl, sau de la Tatăl și Fiul, fiind nu numai dificile de înțeles și, în cel mai bun caz, doar speculații mistice, sunt doar o strădanie de a fi înțelept mai presus de ce este scris, ba încă și dincolo de posibilitățile cunoașterii umane. Aceste teorii sunt niște mistere la fel de mari ca acelea pe care încearcă să le explice, și de fapt nu explică nimic.

De asemenea, teoria întregii conștiințe de Sine a lui Dumnezeu – o conștiință pentru Dumnezeu Tatăl, o altă conștiință (diferită) pentru Dumnezeu Fiul și o a treia conștiință (diferită) pentru Dumnezeu Duhul Sfânt – este o altă speculație, cu privire la care, cel puțin în această lume, nu vom ști niciodată suficient pentru a o afirma sau a o nega. Modul exact în care Treimea revelată este un fapt este și trebuie să

fie pentru noi un mister perfect, în sensul ignoranței noastre totale asupra subiectului. Pentru a putea crede faptul revelat, nu avem nevoie să-l înțelegem în acest mod (speculativ).

8

Doctrina creștină a Trinității – în ce privește elementele ei, luate colectiv sau separat – departe de a fi o dogmă uscată, nepractică și inutilă, se adaptează la condiția și la nevoile oamenilor ca păcătoși. Pavel le spunea efesenilor că există „un singur Duh, așa cum una singură este speranța la care ați fost chemați”. Apoi a adăugat că există „un singur Domn”, Isus Hristos, căruia îi corespunde „o singură credință” și „un singur botez”. Iar în final, urcând la punctul culminant al acestui gând, a adăugat că există „un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toate și prin toți și în voi toți” (Efeseni 4:4-6). Ce minte sau inimă creștină vor obiecta la această declarație despre Trinitate?

Apostolul le-a spus corintenilor: „Harul Domnului nostru Isus Hristos, dragostea lui Dumnezeu și împărtășirea Duhului Sfânt să fie cu voi toți. Amin! (2 Corinteni 13:14). Cine ar găsi vreo greșală în Trinitatea Dumnezeirii, așa cum este prezentată în această rugăciune binefăcătoare? Aceleași biserici, Pavel i-a mai spus: „Dar pentru noi nu este decât un singur Dumnezeu, Tatăl, din care sunt toate lucrurile și noi în El; și un singur Domn Isus Hristos, prin care sunt toate lucrurile și noi prin El” (1 Corinteni 8:6). Expresia „din care sunt toate lucrurile și noi în El”, așa cum este aplicată la „unicul Dumnezeu Tatăl”, și expresia „prin Care sunt toate lucrurile și noi prin El”, așa cum este aplicată la „unicul Domn Isus Hristos”, diferă una de alta; iar această diferență în prepoziția folosită implică o distincție între Dumnezeu Tatăl și Domnul Isus Hristos. Dumnezeu Tatăl apare în acest limbaj ca sursă primordială, iar Hristos apare ca mijloc.

De asemenea, apostolul le-a spus efesenilor: „Fiți buni unii cu alții, blânzi și iertători, așa cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos” (Efeseni 4:32). Aici iertarea vine de la Dumnezeu, care este una dintre persoanele¹⁰ Trinității, dar ni s-a oferit „în Hristos” și „de dragul lui Hristos”, care este o altă persoană în aceeași Trinitate. Cine are vreo obiecție față de doctrina care apare astfel? Cine se încurcă atunci când îi cere Tatălui să-l ierte de dragul lui Hristos?

Adevărul este că Dumnezeu Tatăl, în primul atașat Lui în Biblie, și Dumnezeu Fiul, în lucrarea răscumpărătoare și mântuitoare care l-a fost încredințată în aceeași Biblie, și Dumnezeu Duhul

„HARUL DOMNULUI NOSTRU ISUS HRISTOS, DRAGOSTEA LUI DUMNEZEU ȘI ÎMPĂRTĂȘIREA DUHULUI SFÂNT SĂ FIE CU VOI TOȚI. AMIN! (2 CORINTENI 13:14).

Sfânt, în funcția Sa de regenerare (naștere din nou) și sfințire – indiferent dacă îi considerăm colectiv, ca Un Singur Dumnezeu, sau în mod separat, în relația fiecăruia cu mântuirea omului, Ei sunt cu adevărat prezenți în întregul plan descoperit pentru salvarea păcătoșilor și aparțin întregii țesături a acestui plan. În acest plan nu este nimic de prisos și nimic care să nu fie adaptat nevoilor pe care le simte omul. Creștinul simplu, gândindu-se la aceste nevoi și contemplând Trinitatea divină, așa cum o găsește în Biblie, nu are nicio dificultate cu doctrina. Este o lumină pentru gândurile lui și o putere plină de har în experiența lui. Mulțumit de cele descoperite în Biblie și folosindu-le spiritual, nu are probleme cu ele. El nu încearcă să-l analizeze metafizic¹¹ pe Dumnezeu pe care Îl venerază, ci mai degrabă se gândește la El

așa cum este revelat în Cuvântul Său și poate oricând să se alăture următoarei Doxologii:¹²

Lăudați pe Dumnezeu,
de la care izvorăsc toate binecuvântările!
Lăudați-L toate făpturile de jos!
Lăudați-L voi oști cerești de sus!
Lăudați pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt!¹³

Doar atunci când oamenii speculează în afara Bibliei și dincolo de ea, căutând să fie mai înțelepți decât sunt în stare, apar dificultăți. Ele apar ca o mustrare a propriei lor sminteli. Glorioasa doctrină devine atunci perplexitatea lor, care îi înghețe în confuzia pe care au creat-o. Nevoia acestora este să creadă mai mult și să speculeze mai puțin. ■

Traducerea și notele de subsol, de Florin Lăiu.

**DUMNEZEU TĂTĂL,
ÎN PRIMATUL ATA-
ȘAT LUI ÎN BIBLIE,
ȘI DUMNEZEU FIUL,
ÎN LUCRAREA RĂS-
CUMPĂRĂTOARE
ȘI MÂNTUITOARE
CARE I-A FOST
ÎNCREDINȚATĂ, ȘI
DUMNEZEU DUHUL
SFÂNT, ÎN FUNCȚIA
SA DE REGENE-
RARE ȘI SFINȚIRE,
SUNT PREZENȚI ÎN
ÎNTREGUL PLAN
PENTRU SALVAREA
PĂCĂTOȘILOR.**

¹ <https://documents.adventistarchives.org/Periodicals/ST/ST18940528-V20-29.pdf>.

² „D.D.” este prescurtarea titlului *Doctor of Divinity* (Doctor în Teologie). În alte locuri, apare înainte de nume prescurtarea „Rev.”, de la *Reverend* (reverendul/venerabilul), formă engleză de referire la un preot sau pastor protestant. (Se pare că a existat și un alt Samuel T. Spear, 1815–1887, născut în New York City, care a păstorit biserici prezbiteriene în New York și Ohio, de asemenea un militant social. Sunt posibile oarecare confuzii între cele două personalități).

³ *New York Independent*, nov. 14, 1889, pp. 5–6 (vol. XLI, 1493–1494). Brooklyn, New York. https://archive.org/details/sim_independent_1889-11-14_41_2137/page/4/mode/2up?view=theater

⁴ În urma celor afirmate mai sus de către Spear, și anume, că dumnezeirea lui Hristos este absolută, ideea că subordonarea implică și natura divină ar putea fi înțeleasă greșit de cititori. Autorul vrea să spună că nu doar în natura divină Hristos (ca persoană) este supus Tatălui, ci și în natura Sa absolut divină, Hristosul preexistent sau Hristosul proslăvit Se supune Tatălui. Afirmatia este corectă, însă nu trebuie să tragă cineva concluzia că Hristos, ca Dumnezeu, s-ar supune obligat de statutul unei naturi divine care ar fi cumva secundară, derivată, inferioară sau dependentă. În mod logic, subordonarea lui Hristos în natură divină (preexistentă și divin-umană cerească) nu poate fi decât voluntară, în virtutea planului veșnic făcut în sânul Dumnezeirii (Ps. 40:7; Ef. 3:11; Fil. 2:6-11).

⁵ Aici, Samuel Spear omite faptul că înălțarea lui Isus, după umilire, nu a fost doar în natură divină, ci în natura umană (Luca 24:39; Ioan 19:37; 20:27; FA 1:9,11; Ap. 1:7; 5:6). Ca Om, Hristos este Preotul și Reprezentantul nostru în cer (Ev. 2:17; 4:14-15), nu ca Dumnezeu, deși El a rămas în continuare „marele nostru Dumnezeu și mântuitor” (Tit 2:13), „Dumnezeu binecuvântat în veci” (Rom. 9:5).

⁶ Comentariul lui Meyer se poate găsi în paginile Bible Hub. https://biblehub.com/commentaries/meyer/1_corinthians/3.htm.

⁷ Autorul folosește aici cuvântul *immanent* (immanent, inerent, continuu, permanent).

⁸ Autorul se referă la titlul de Tată, în relație cu „Fiul” (Hristos). Dar în relație cu universul creat și cu ființele create, titlul de Tată se aplică și lui Hristos (Is. 9:6; Ioan 21:5; Ev. 2:13-14).

⁹ Porțiunea subliniată în articolul lui Samuel Spear a fost omisă de către M.C. Wilcox, când articolul a fost reprodus în „Bible Student Library” în 1892, sub titlul „Doctrina Biblică a Trinității”. Reproducerea articolului în cartea lui Andreasen (online), are în locul acestei fraze patru puncte de suspensie. Se pare că, pe calea aceasta, editorii AZS au găsit că referirea la Dumnezeu *triunic* sau la crezul creștin de aproape 1.600 de ani, fie că nu corespunde înțelegerii AZS de atunci, fie că ar fi deranjat cumva pe frați. Adjectivul *triunic* descrie însă cel mai bine ce vrea să spună Spear în articolul său, precum și titlul articolului din presa adventistă („Doctrina biblică a Trinității”). Termenul *Trinitate* vine din *trinitas* (o unitate a trei entități).

¹⁰ În engleză se folosește termenul *personality*, care este mai potrivit pentru ideea de *individualitate distinctă*, în timp ce termenul *person* este mai trupesc, pământesc și deci mai puțin potrivit. Din același motiv, probabil și Ellen White a preferat termenul *personality*. Dar în limba română traducerea *personalitate* este un „false friend”, deoarece are un sens diferit, fie 1. calitatea de a fi o persoană; fie 2. caracter foarte personal, auto-afirmativ; 3. persoană foarte cunoscută publicului larg, într-un domeniu oarecare. De aceea, cel mai normal cuvânt românesc pentru a traduce termenul *personality* este acela de *individualitate*, sau *persoană*.

¹¹ „Dincolo de cele fizice”, abstract, filozofic, care nu poate fi perceput cu simțurile.

¹² Doxologia este un imn scurt de slăvire a Sfintei Treimi.

¹³ Eng. „Praise God, from whom all blessings flow! Praise Him, all creatures here below! Praise Him above, ye heavenly host! Praise Father, Son, and Holy Ghost!” Această doxologie compusă de episcopul anglican Thomas Ken în 1709, a fost publicată ca imnul nr. 53 în prima carte de imnuri adventistă (compilată de James White în 1849). A fost înlăturată din edițiile următoare, începând cu anul 1852, dar a fost citată afirmativ de Ellen White într-un articol de început de an în 1881 (*Review and Herald*, January 4, 1881, Art. C, par. 19). În limba română există la numărul 48 din *Imnuri Creștine*, cu cuvintele: „Măriți pe Domnul necetat / Căci El ne-a binecuvântat! / Măriți, voi, ceruri și pământ, / Pe Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt! Amin!”

RECUNOAȘTE PERSONAJELE!

Personajele biblice pot fi recunoscute ușor dacă știm evenimente importante din viața lor sau cuvinte-cheie din povestea lor. De exemplu, dacă spunem „groapa cu lei”, vom ști cu siguranță că este vorba despre Daniel. Încercați să identificați personajele biblice cu ajutorul următoarelor cuvinte-cheie și a planșelor de mai jos. Apoi, colorați imaginile.

**CITESC ȘI
DESCOPĂR**
**ALINA
CHIRILEANU**

Alina Chirileanu,
director asistent în cadrul
Departamentului Copii,
Uniunea de Conferințe

1. Șarpe; fruct atrăgător; grădină.
2. Coșuleț din papură; Marea Roșie; toiaș înfrunzit.
3. Templu; înțelepciune; proverbe.
4. Cocos; ureche tăiată; trădare.
5. Orbire; epistole; călătorii misionare.

#opaginapezi

„O pagină pe zi” este un proiect prin care se propune citirea unei cărți într-o perioadă definită de timp. **Ediția a 4-a se desfășoară pe parcursul a 90 de zile, în perioada 15 septembrie – 13 decembrie 2024.** Cartea propusă pentru această ediție este *Galileeanul*, de Lucian Cristescu.

Participarea la acest proiect nu este condiționată de înscriere. Totuși, cei care doresc să participe la evaluările de la finalul fiecărui capitol și să beneficieze de bonusurile și de premiile oferite ca apreciere pentru consecvență trebuie să se înscrie în proiect completând formularul disponibil pe viatasanatate.ro/opaginapezi.

Conținutul cărții *Galileeanul* va fi pus la dispoziție pe aceeași pagină, viatasanatate.ro/opaginapezi, unde zilnic va fi afișat conținutul aferent fiecărei zile.

Tot pe viatasanatate.ro/opaginapezi pot fi consultate detalii suplimentare despre proiect, premiile oferite și regulamentul.

Te așteptăm în echipa celor care citesc consecvent!

Feedback de la participanții ediției a 3-a:

Așteptăm cu nerăbdare ediția următoare! Lăudabilă inițiativa. Mulțumim! Întrebările au solicitat maximă atenție, cât și citirea în detaliu a tuturor aspectelor capitolelor parcurse. Mulțumim Domnului pentru idee și celor care au pus-o în practică! La cât mai multe ediții!!! **Carmen Vasilescu**

A fost o experiență minunată în cadrul ediției organizate de Editura Viață și Sănătate, primind regulat formularele de evaluare, ceea ce a fost un bun stimulent pentru citit și studiat. Este o plăcere să citești împreună cu alți oameni prețioși care au valori creștine.

Un proiect minunat cu multiple beneficii pentru cititori. Multumesc echipei „O pagină pe zi” pentru tot efortul depus și implicarea în viețile noastre prin Cuvântul lui Dumnezeu. **Irinel Caraiman**

Studiul cărții *Viata lui Iisus* a fost un răspuns la rugăciune. Nu conțenesc să mulțumesc lui Dumnezeu. Mi-a schimbat viața. Am distribuit #opaginapezi la cel puțin 25 de cunoscuți, spunându-le despre bucuria fiecărei zile. Multe mulțumiri și mult spor mai departe! **Lavinia Prisăcaru**

evs
editura viață și sănătate